Молода Україна

ЖУРНАЛ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕМОКРАТИЧНОЇ МОЛОДІ

РІК ВИДАННЯ XXXIX | ЧЕРВЕНЬ — 1989 — JUNE | Ч. 386

Під час відкриття пам'ятника св. Володимирові коло Інституту св. Володимира в Торонті.
Зліва: Михайло і Ярослава Шафранюки — фундатори пам'ятника, та Марґарета і Леонід Молодожанин — скульптор пам'ятника.
28 травня, 1989 р.
Фото Ів. Корець.

ISSN 0026-9042

1970-1971

НАШІ ПРЕДСТАВНИЦТВА:

в Канаді:

B. Yaremchenko,
28 Frontenac Rd.
London, Ontario

Gregory Hawryiuk
18 Meadowbrook Ave.
St. Catherines, Ont., L2M 7H1

Ihor J. Lysyk
885 Beaufort Ct.
Oshawa, Ont. L1G 7J7

T. Boyko
2582 Cornwall Dr.
Pentincton, B.C. Y2A 6X3

Vira Kanareisky
6639-43 Rd., Rosemount
Montreal, P.Q. H1T 2R7

В США:

Iw. Ivahnenko
72 Feather Bed In.
Hopewell, N.J. 08525

Leonid Jemetz
2941 Amboy Road
Warners, N.Y. 13164

W. Ponomarenko
5802 Vandalia Ave. S. W.
Cleveland, Ohio, 44144

У Зах. Німеччині:

Mychajlo Ihnatenko
2 Hamburg — Wandsbek
Lesserstr. — 225
West Germany

В Англії:

A. Bondarenko
78 Kensington Park Rd.
London W. 11, — England

В Австралії:

T. Myronenko
P. O. Box 302
Parramatta, N. S. W.
Australia 2150

МОЛОДА УКРАЇНА

Видає Центральний Комітет
Об'єднання Демократичної
Української Молоді
Голова ЦК: М. МОРОЗ
Редагує Колегія:
Л. Ліщина – редактор,
С. Голубенко, Ю. Криволап,
В. Родак, А. Лисий,
О. Пошиваник, Л. Павлюк,
О. Харченко.
В. Корець (ред. стор. Юн. ОДУМ-у)
Адміністратор Зіна Корець
Тел. (416) 763-3422

MOLODA UKRAINA

A Ukrainian Monthly Magazine
Published by the Central Committee
of the Ukrainian Canadian Youth
Association — ODUM

In USA — Association of American
Youth of Ukrainian Descent.
President: M. Moroz
159 Berry Rd. #4
Toronto Ont M8Y 1W4

УМОВИ ПЕРЕДПЛАТИ:

Річна передплата

У США, у Канаді і в Україні ..... 20.00 долярів
Ціна одного примірника: 2.00 дол.

В Австралії ..... 13.50 дол. (австрал.)
Ціна одного примірника: 1.60 дол.

В Англії і Німеччині ..... 14.50 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.65 дол.

В усіх інших країнах Европи ..... 13.50 (америк.)
Ціна одного примірника: 1.35

В усіх країнах Південної Америки ..... 12.00 дол. (америк.)
Ціна одного примірника: 1.00 дол. (америк.)

Зазначене число після прізвища передплатника означає останнє число журнала, за яке заплачено передплату.

За зміну адреси просимо присилати поштові значки або інтернаціональні купони (International coupon) на суму 65 канадійських центів.

Редакція не приймає матеріялів без підпису автора ' стерігає за собою право скорочувати статті і правити мову, рукописів не повертає.

Статті підписані прізвищем або ініціялами автора не завжди відповідають поглядам редакції.

За зміст і мову оголошень редакція не відповідає.

Листування з редакцією та адміністрацією просимо слати:

MOLODA UKRAINA

Box 40, Postal Station "M", Toronto, Ontario, Canada, M6S 4T2

В ЦЬОМУ ЧИСЛІ ЧИТАЙТЕ: Поезії — Д. Павличко, В. Житник, П. Ромашка, Л. Українка. Р. Завадович. А. Лисий — Зустріч є наше спільне діло. О. Шевченко — З нагоди відбуття 30-ої Конференції Ц.К. ОДУМ-у. М.О.Ф. — Один із основоположників. В. Соколовська — Юний ОДУМ в Торонто. В. Костенко — „Я бачу: ви люди добрі..." Виступи анс. бандуристів ім. Г. Хоткевича в Торонто в 1988-1989 роках. О. Коновал — Негативи „Історії України" О. Субтельного. 26-ий Виховно-Відпочинковий Табір ОДУМ-у. З одумівського життя і праці. Сторінка Юн. ОДУМ-у. Листи до редакції.

Д-р. А. ЛИСИЙ

ЗУСТРІЧ Є НАШЕ СПІЛЬНЕ ДІЛО!

Чим ближче до традиційної одумівської Зустрічі, тим скоріше проходять дні і все меншає і меншає часу для виконання потрібних приготувань. Регулярно щомісяця, а то й частіше, збираються члени Екзекутивного Комітету, звітують про працю, радяться, турбуються: чи буде успіх? Також відчувається тривога: чи приїдуть наші друзі з далеких філій, чи не підведуть нас?

Так, це важливе питання. Мусимо всі тут і там далеко, де ще існує ОДУМ, усвідомити, що Зустріч не є локальною справою, а в цьому році не є справою тільки міннесотської філії. Це є нашим спільним ділом, тобто усього ОДУМ-у і усього ТОП-у і кожного окремого члена нашої одумівської спільноти. Принаймні ми, міннесотці, так трактували минулі Зустрічі. І ні одна з них не обійшлася без чисельної участи філії Міннесоти незалежно де б вона відбувалася: „Україна", „Київ", Чікаґо, Детройт і т.д. Туди ми гнали автами, автобусами, часом літаками в той час, коли деякі з наших одноплемінників не були там, хоч могли туди прибути пішки.

Отже ми в Міннесоті в цім році будемо підводити підсумок. Чи ми ще є живі, чи напівмертві. „Чи зламали нас еміґрантські будні?" — як питався колись М. Дальний. Ще більше. Ми сподіваємося на прибуття наших друзів не тільки для розваги і забави, але також на серйозну участь у інших частинах, як наприклад мистецькі виступи, бенкет і т.д.

На жаль, дотепер ми не чуємо ані не відчуваємо активізації одумівських філій у приготуванні до Зустрічі. Ми не маємо зголошень на мистецькі виступи, ми не бачимо активного заохочення філій від Головних Рад Кошів ані Америки, ані Канади.

Робота буде йти вперед незалежно. Бенкет відбудеться в однім з найкращих готелів Міннеаполісу, спортові змагання в залях університету, козацький вечір в українсько-американськім домі, забава в готелі, також плянується подорож по Місісіпі і т.д. Міннесотська філія буде вітати гостей і учасників зі щирим серцем і надією. В 1989 році всі одумівські дороги ідуть до Міннесоти!

І останнє, що має відноситися до всіх наших приятелів та і взагалі українських громадян тут і інших містах. Зустріч ОДУМ-у не є зустріччю ОДУМ-у між собою. Це є зустріч з українським громадянством. Тому ми закликаємо українське громадянство прийти на цю Зустріч, взяти участь у всій заплянованій програмі, познайомитися з нашою працею та з нашими членами і гостями, які мають прибути з далеких філій. Всі, що дістають цього „Інформатора" повинні це знати, допомогти розповсюджувати це запрошення до своїх друзів, знайомих, сусідів і т.д. Ми сподіваємося участі і підтримки громадянства в цій Зустрічі!

(Інформатор ОДУМ-у Міннесоти)

О. ШЕВЧЕНКО

З НАГОДИ ВІДБУТТЯ 30-ої КОНФЕРЕНЦІЇ Ц.К. ОДУМ-у

25-го березня 1989 року в приміщеннях Дому Української Культури в Осередку УПЦ в США, Бавнд Брук, Н. Дж. відбулася 30-а Конференція Центрального Комітету ОДУМ-у. За статутом така Конференція має відбуватися принаймі раз у рік. На цій Конференції обговорюються біжучі справи пов'язані з діяльністю ОДУМ-у. В ній беруть участь члени Ц.К. ОДУМ-у, голови філій, голови осель, голови постійних комісій і Старші Виховники. Цього року Конференція була дещо відмінна від попередніх. Найголовніше, що приємно вражало присутніх, це те що, за вийнятком кількох старших віком і стажем одумівців — це були молоді одумівці. Це були ті які перейшли свій юнацький вік в рядах ОДУМ-у від самого початку свого юного життя. Це були ті, які ніби недавно ще були учасники таборів Юного ОДУМ-у чи Таборів Виховників Юн. ОДУМ-у. Сьогодні вони є в проводі, сьогодні вони віддають цій організації свій час і енергію. Між ними були Микола Мороз (голова), Наталя Павленко, Андрій Смик, Наталя Неліпа, Андрій Шевченко, Олександра Косогор, Богдан Лисий, Наталя Коновал, Марко Сидоренко,Ліда Ярмолович, Олександер Непрель, Тарас Коновал і інші. Мабуть через це програма Конференції проходила дещо інакше. Формальна частина програми (звіти) забрала мінімальну частину часу. Більше часу присвячувалося двом справам: праці з Юним ОДУМ-ом і сьогоднішній ситуації в Україні.

Обговорювалося можливість і потребу виготовлення відео тасьм на яких би була показана праця ОДУМ-у по філях і таборах, а також головні фраґменти життя української громади поза Україною і якщо можливо також з України. Такий спосіб, в сьогоднішньому модерному світі, був би більш доступний для молоді. Обговорювалася справа Інформатора як комунікаційного засобу між конференціями і з'їздами.

Обговорювалася справа зустрічі ОДУМ-у з українським громадянством яка має відбутися цього року в Міннеаполісі. Пропонувалися деякі зміни у змісті одумівського журнала „Молода Україна". Тут було звернено наголос, щоб одумівці молодші брали більш активну участь, дописуючи про життя й діяльність у своїх осередках або про індивідуальні успіхи у школі чи праці. В 1990-у році сповниться 40 років коли було створено ОДУМ. На цю тему висловлювалися молоді відносин програми святкування.

Обговорювалася справа деяких змін у програмі Табору Виховників Юного ОДУМ-у. Вже є певні пропозиції які плянується перевести в практичне застосування. Разом з цим обговорювалися можливості деяких змін одумівського ностроєю.

Обговорювався теперішній стан оселі ОДУМ-у „Київ" і які вдосконалення потрібно негайно зробити. Оселя ОДУМ-у „Україна" в Канаді є самовистарчальною бо з самого початку була зорганізована на інших принципах.

З уваги на 40-ття виникає приспішено потреба видання Альманаху над яким вже ведеться праця кілька років. З уваги на сьогоднішні драстичні зміни політичного характеру в Україні обговорювалася можливість мандрівного табору в Україні.

М. Мороз, голова Ц.К. ОДУМ-у, дав докладний огляд теперішнього стану в Україні і разом з тим висловив деякі думки про те, що ми, як окремі одиниці, могли б сьогодні зробити. Сьогодні найкращим засобом зв'язків з Україною це створення певного роду кооператив тут і там, які за новим законом дозволяються в Україні.

Сьогодні є можливість українцям поза межами України ставати членами Товариства Збереження Української Мови, яке має свій осідок в Україні. Цим шляхом є можливість українцям Вільного світу бути не лише пасивними спостерігачами подій в Україні, але фактично бути їх частиною.

В дискусіях над згаданими вище справами брали участь всі учасники Конференції. Слухаючи вислови думок цього молодого покоління виникає ще більше бажання працювати й допомагати молодим друзям у їх змаганні.

Закінчення Конференції відбулося вечером того дня при спільній вечері яку приготовило місцеве сестрицтво.

***

Цікава річ що, коли І. П. Багряний у 40-их роках кинув гасло, що **наші кадри в Україні,** тоді йому загрожували смертю, били вікна і робили багато нерозважних речей щоб лише його оплюгавити й заглушити його думки.

Сьогодні його візія стала незаперечною дійсністю. Сьогодні оті кадри намагаються змінити дотеперішній статус України. Сьогодні ті кадри домагаються вияснити справу Великого голоду 1932-33 років і покарати винних. Сьогодні ті кадри домагаються щоб українська мова в Україні була першою, державною мовою. Це вже не візія — це реальна дійсність. Молодь вихована в рядах ОДУМ-у свідома цього і горда з того що їх надхненник І. П. Багряний це передбачив більше як 40 років тому.

Дмитро ПАВЛИЧКО[1]

ТУТ ПРОЙШЛИ БАТИРИ СТАЛІНА

Полечу я до Монголії
І куплю собі коня.
Білого, як цвіт магнолії,
Ніжного, як цуценя.
І назад я аж до Києва
Буду їхать на коні.
Стану, як душа Батиєва,
При невидимій стіні.
І заплачу я від наляку —
Де ж ті хмари, де церкви,
Що монгол побачив здалеку
Із-за Волги, з-за Туви?
Ні, не він збивав копитами
Плінту з-під небесних бань —
Підривали динамітами
Твердість княжих мурувань.
Він — під окрики та ламенти —
Бляху золоту здирав.
Хто ж виважував фундаменти?
Хто ж каміння звідси крав?
Хто ж то застеляв соборами
Заболочені шляхи.
Де ж той хан з думками хворими,
З видом лютої пихи?
Ще димує церква спалена,
В небесах летить притвор —
Тут пройшли батири Сталіна —
Постишев і Косіор.
А за тими багатурами —
Їхня гвардія тверда.
Обжиралась довго мурами
Жадібна святинь орда.
Серце стогне, ніби в оливі
Разгаряченім кипить.
Як же конику-монголові
Розказати, що болить?!

«Літературна Україна»

1) Дм. Павличко (нар. 28.9.1929) — один з найвидатніших сьогодні поетів сучасної України, перекладач з інших мов, сценарист. За його сценарієм був випущений фільм «Сон» за поемою Т. Шевченка. Д. Павличко також один з активних промоторів перебудови, очолює при Спілці Письменників України комітет української мови.

ЗУСТРІЧ ОДУМ-у США і КАНАДИ в 1989 р.
відбудеться

В МІННЕАПОЛІСІ-СЕЙНТ ПОЛІ, МІННЕСОТА, США

під гаслом

„ОБЛИЧЧЯМ ДО УКРАЇНИ"

Об'єднання Демократичної Української Молоді запрошує Українське Громадянство до участи в традиційній Зустрічі, яка в цьому році є присвячена нашому єднанню зі спадщиною українського народу. В програмі Зустрічі є наступні події:

П'ЯТНИЦЯ, 1-ГО ВЕРЕСНЯ 1989 р.

КОЗАЦЬКИЙ ВЕЧІР в Українсько-Американському Центрі (початок святкувань для молоді)

СУБОТА, 2-ГО ВЕРЕСНЯ 1989 р.

ЗМАГАННЯ ВІДБИВАНКИ в спортовому клюбі Міннесотського Університету

ЕКСКУРСІЯ по Міннеаполісу-Сейнт Полу — 3½ год. поїздка автобусом до різних історичних місць та особливо до значних місць українського поселення.

БЕНКЕТ І ЗАБАВА в Гайт Реджансі Готелі в Міннеаполісі. Грає оркестра **„ОДНОЧАСНІСТЬ".** Головним промовцем на бенкеті буде **ТАРАС РОМАНЮК,** молодий український дисидент, який разом зі своїм батьком о. Романюком зазнав переслідувань на сибірських заслань за свої політичні і релігійні переконання.

НЕДІЛЯ, 3-ГО ВЕРЕСНЯ 1989 р.

СЛУЖБА БОЖА — Українська Православна Церква Св. Михаїла, Міннеаполіс

ДЕФІЛЯДА в однострояx. Слово Голови ЦК ОДУМ-у **Миколи Мороза.**

ОБІД в Українсько-Американському Центрі

КОНЦЕРТ в Українсько-Американському Центрі

ПІВНІЧНА ПОДОРОЖ ПО МІССІССІПІ під звуки оркестри **„ЧАРІВНИКИ"**

ДОДАТКОВІ ІНФОРМАЦІЇ: Contact Natalia Lysyj Rieland, Convention Coordinator, (612) 942-6239

ГОТЕЛЬ: Hyatt Regency Hotel, Minneapolis, MN

РЕЗЕРВАЦІЯ: Contact Lisa Wedlund, Lifestyles Travel 1-800-533-0071 or (612) 941-1511, Minneapolis, MN

М.О.Ф.

ОДИН ІЗ ОСНОВОПОЛОЖНИКІВ

Професор, доктор Микола Степаненко, якого ми вшановуємо з нагоди сімдесятиліття народження і п'ятидесятиліття педагогічної, культурно-освітньої й громадсько-політичної діяльности, належить до найбільш активних представників наддніпрянської еміґрації, після Другої світової війни. Інколи здається, що не було руху, організації, друкованого органу в демократичному, еміґраційному середовищу, які обійшов, не належачи до них наш Ювілят. А дуже часто він не просто собі належав до них, а був одним із їх основоположників, організаторів, співкерівників, керівників.

Він — один із співтворців, основоположників нашої одумівської організації молоді.

Земний шлях Миколи Степаненка розпочався в грудні 1918 року. Отже, від колиски пережив не одну „біду". Початок двадцятих років для нашого народу були і благословенням, бо пробуджувалась свідомість і починалось національне відродження, а з другого боку прийшла повоєнна і пореволюційна господарська руїна, безоглядний терор і голод, а через кілька років нещадне переслідування усього національно свідомого. І все, ж, не зважаючи на те, що доля не дуже милувала і дитину, і підлітка, і юнака Миколу, йому таки вдалось здобути середню і вищу освіту ще перед початком Другої світової війни. Ба більше, в 1938 році розпочав типове, як каже Степан Радіон, страдницько-творче життя народнього вчителя й культурного діяча з постійним стремлінням до висот духа, до жертовного служіння ідеалам Шевченка-Франка-Лесі Українки, до щоденного виконання франківського обов'язку і приречення: „панщиною всього життя відробити ті шеляги, які видала селянська рука на те, щоб я міг видряпатися на висоту, де видно світло, де пахне воля, де ясніють вселюдські ідеали".

Впродовж трьох років молодий вчитель викладає українську мову й літературу в різних десятилітках і технікумах аж до війни між гітлерівською Німеччиною і так званим Радянським Союзом 1941-1945 рр.

Після цієї страшної війни опинився закордоном і вирішив не повертатись до сталінського „раю".

Згодом став одним із відданих помічників Івана Павловича Багряного. І щоб не робив, ніколи не залишав навчання. Адже його завжди тягнуло до науково-дослідної праці та засобів масової інформації. І він вчився. Водночас і працювати. Свої мрії здійснив у країні необмежених можливостей — у Сполучених Штатах. Отримуючи стипендії, вчився в Колюмбійському, Сиракюзькому та Нью-Йоркському університетах.

Зусилля увінчались успіхом, бо в 1963 році, в Сиракюзькому університеті отримав знання магістра, в 1970 року, в Нью-Йоркському університеті отримав звання доктора філософії. Та мало було одержати звання, хоч злегка вони нікому не даються. Треба було не одну ніч недоспати й недоїсти. Після отримання тих знань і тих звань треба було їх завжди і на кожному кроці виправдувати і словами, і вчинками, і діями.

Він піднявся по всій драбинці викладача, від інструктора до звичайного професора і професора-емерита.

Він викладав у багатьох вищих школа: Ратґерському університеті, Джордж Вашінґтонському столичному університеті, Нортвестернському, Нью-Йоркському університетах та в цілому ряді вищих шкіл в Австралії (Мекворі, Сідней Монаш, Фліндер, Аделяїда, Національний).

Професор Степаненко дуже часто подорожував, виконуючи якщо не партійні то Державного Центру УНР (в екзилі) різні завдання. І скрізь, де зупинявся, читав доповіді на політичні чи науково-культурні теми.

Він — автор багатьох наукових праць, брошур, статтей, есеїв, нарисів, рецензій а також цілого ряду художньо-літературних творів (новель і поезій), які друкувались в багатьох журналах і газетах, календарях-альманахах і збірникові „Слово". Назвати хоч би такі відомі журнали й часописи, як „Арка", „Листи до приятелів", „Наші позиції", „Молода Україна", „Свобода", „Українські вісті", „Мета", „Америка" та в багатьох інших часописах і журналах.

А скільки у нього було листування і з простими людьми і з людьми, які творили і творять історію й культуру. Знову таки, назвемо тільки декого, таких як Іван Павлович Багряний чи російський письменник Александр Солженіцин.

Якби зібрати всі листи, обіжники, резолюції, які інколи ховаються під прибраними іменами та криптонімами то чи не буде кількох томів.

Ювілят також і видавець. Відновив у США видавництво „Україна", яке підтримується коштами Братства Українських Державників-Самостійників, що є послідовниками Симона Петлюри.

Доктор Микола Степаненко належав до багатьох наукових і суспільно-громадських установ та організацій. Всі перелічувати не будемо, але деякі таки згадаємо. Він — колишній Голова Українсько-Американської Асоціяції Університетських професорів і довголітній член її Управи. Він — колишній Керівник Секції Слов'янських і Східно-Европейських Студій Мічіґанської Академії Наук де, як стверджує Степан Радіон у статті „Ювілей інтелектуального трудівника", „мабуть, уперше в американському академічному світі були прочитані наукові доповіді про Симона Петлюру". Від 1978 року д-р Микола Степаненко є дійсним членом НТШ. Він Заступник і Секретар Моги-

ляно-Мазепинської Академії Наук, відновленої декретом президента УНР, в серпні 1978 року. Вже в грудні 1945 року, по свіжих слідах Другої світової війни, бачимо ім'я Миколи Степаненка серед засновників Мистецького Українського Руху. Був серед співзасновників необхідних культурних і літературно-мистецьких клітин у системі Центрального Представництва Української Еміграції в Німеччині, а переїхавши до США став активним діячем в системах УККА і СКВУ. Активним він є також в церковно-релігійній ділянці. Не так давно він був делегатом 12-го Собору Української Православної Церкви в США, член парафіяльної Управи в Сан Франціско, а попередньо належав до парафіяльної Управи церкви Святого Андрія Первозваного в Сілвер Спрінґ, біля Вашінґтону.

Дуже активним наш Ювілят був також на відтинкові внутрішньо-української політики. Він — незмінний член Центрального Комітету УРДП, Член Секретаріяту, Заступник, а згодом **Генеральний** Секретар, Головний Секретар, а від липня 1987 р. — Почесний Голова.

Від 1947-48 років бачимо його і серед діячів Державного Центру Української Народньої Республіки. Спочатку він був членом Комісії для реорганізації Державного Центру УНР і створення УКР. Нац. Ради. Після Першої Сесії Секретарем Президії УНРади, а в 1967 році, на шостій Сесії, професора Степаненка обрали Віце-Президентом УНР і на цьому становищі він пробув аж до липня 1984 року, коли відбулась Дев'ята Сесія цього державного органу.

У 1985 році, маючи повно різних побажань і намірів СЛУЖИТИ УКРАЇНСЬКІЙ ГРОМАДІ несподівано змушений був відмовитися від усього через хворобу серця та інші захворювання.

Два роки пізніше він переїхав до Каліфорнії, частково ближче до сина. Клімат Каліфорнії сприяв здоров'ю Ювілята. Він зразу ж почав активізуватися. Включився в церковно-релігійне життя. Почав виступати з доповідями. Почав готуватися до ювілеїв НТШ, Грабовського, Великого Тараса і т. д. А ось одного дня автор цього більш ніж скромного нарису отримав лист, в якому його приятель доктор Микола Степаненко повідомив, що таки не витримав і знову взявся до своєї улюбленої ділянки — викладання. В листі відчувалась його радість, що він, (хай і не багатоплатна праця), знову почав викладати в одному з Інститутів у місті Монтерей.

Можна тільки подивляти людину з такою кількістю енергії й завзяття і щиросердечно побажати йому ТАК ТРИМАТИ ще багато, багато років.

Із „сьомим колом" д-р Микола Степаненко відновив також свою наукову діяльність. Готує цілий ряд праць. Про деякі ми вже згадували, а про інші напевно почуємо.

Одумівська ж молодь вшановує Ювілята також і за те, що він був один із співтворців одумівського руху, одумівської організації.

Майбутнє України, журба за наше майбутнє, яким і якою були охоплені такі провідні особи після Другої світової війни, як Іван Павлович Багряний змогли дати відповідь на ряд життєво пекучих питань, без вирішення яких не могло і не може бути й мови про майбутнє. Ще взимку 1945 року Іван Павлович Багряний виголосив доповідь у Мюнхені під назвою „Молодь Великої України і наші завдання". В цій доповіді було з'ясовано і наголошено головну проблему, яка дуже просто відповідала на одне із головніших питань нашої нації, а саме, що без МОБІЛІЗАЦІЇ ВСІЄЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ, А ЗОКРЕМА Й ОСОБЛИВО МОЛОДІ з ЦЕНТРАЛЬНИХ І СХІДНІХ ЗЕМЕЛЬ УКРАЇНИ, НЕ МОЖЕ БУТИ І МОВИ ПРО УСПІХ БОРОТЬБИ ЗА УКРАЇНСЬКУ ІДЕЮ, УКРАЇНСЬКУ МАЙБУТНІСТЬ.

Цю ідею підхопив і практично почав здійснювати, приєднуючи найактивніших, молодий тоді Микола Степаненко, переборюючи вузькопартійну заскорузлість, егоїзм, релігійний фанатизм, двоєдушність, і просто, ПИХУ.

Отож, причиною до створення, без пропагандних слів, була відсутність такої організації, яка б серйозно і відповідально ставила проблему ВСІЄЇ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ В БОРОТЬБУ ЗА ЗДІЙСНЕННЯ НАШИХ НАЦІОНАЛЬНО-ДЕРЖАВНИХ ІДЕАЛІВ І ВІДНОВЛЕННЯ Української Народньої Республіки.

Потрібно було такої організації молоді, в якій би, говорячи мовою Івана Павловича Багряного, „виховувались би не якісь партійні покручі, а національно свідоме українське покоління. Не вузько партійні політично сліпі функціонери, а політично всебічно розвинуті, і самостійно думаючі люди." Потрібно було організації „живої й творчої, що охоплювала б всю українську молодь, незалежно від територіяльного походження та релігійних переконань, як і незалежно партійної приналежности її батьків."

І те, про що мріяли і говорили Іван Павлович Багряний, Василь Іванович Гришко та інші було проведено в життя такими, як Микола Омельянович та його найближчими друзями.

У своїй діяльності Організація Демократичної Української Молоді досягнула найголовнішого: вона не закрила свої лави, не обмежила їх територіяльно чи релігійно, і залишилась вірною національно-державним ідеалам і відновленню Української Народньої Республіки.

І, одверто кажучи, по сьогоднішні дні, тепер уже професор-емерит, д-р Микола Степаненко залишається прикладом для ОДУМ-у, а дещо потрібно він ніколи не відмовлявся і напевно не відмовлятиметься допомогти в чомусь. За все це, ВСЕ ЧЛЕНСТВО ОДУМ-у щиросердечно вітає ЮВІЛЯТА з його сімдесятиліттям і бажає йому здоров'я і творчих сил на багато, багато років!

Січень 1989

В. КОСТЕНКО

«Я БАЧУ: ВИ ЛЮДИ ДОБРІ...»

Ми вже звикли до того, що у нашу країну почали частіше приїздити зарубіжні гості. І тут немає нічого дивного: багатьох цікавить, як у нас проходить перебудова, як здійснюється демократизація, якою є гласність. І ми вітаємо тих, хто приїздить із добрими намірами, хто хоче встановити дружні стосунки.

Ось і 16 травня до нашого вузу завітали представники СУСК-у (Союз Українського Студенства Канади). Особливих якихось приготувань не було, оскільки на це потрібен час. Та, можна сказати, зустріч вдалася, пройшла непогано. Організував її студентський профком. Вміло керував нею заступник голови студпрофкому, п'ятикурсник фізмату Валерій Радул. Спочатку він ознайомив гостей із стендами педінституту, які розповідають про історію вузу. А потім їх зустрічали студенти і викладачі в кімнаті — музеї В. О. Сухомлинського. Ось вони, українці з Канади: Григорій Близнюк — президент СУСК-у, Нестор Гула — редактор газети „Студент", Олександер Охрім — студент, майбутній інженер — будівельник, Оксана Родак — студентка педагогічного факультету Торонтського університету. Президент Г. Близнюк ознайомив із СУСК-ом — найбільшою незалежною організацією студенства в еміграції. До Союзу входять 18 філій канадських університетів, в яких навчаються 1500 студентів українського походження. Григорій сказав, що вони хочуть встановити контакти із студентами України, організувати листування, пересилання журналів і книжок, адже мало інформації одержують, висловив побажання, щоб перебудова йшла дальше. Для присутніх гості демонстрували кольорові слайди про життя українців у Канаді. Представники СУСК-у відповідали на запитання студентів і викладачів. Ось деякі з них: «Які пісні виконуєте?», «На які кошти видається газета «Студент», які матеріяли в ній друкуються?», «Скільки українських шкіл у Канаді?», «Як викладачі приймають екзамени і заліки?», «Яка філософія викладається у вузах?», «Чи важко було діставати візи на поїздку в нашу країну?», «Чи поміняли б ви Торонто на якесь із міст України?» Трохи замисливши, президент на останнє відповів: «Якби зі своєю хатою, то поміняв би». Можна зрозуміти українських канадців: діди і прадіди їхні мешкали на Україні, тож і вони від цього кореня, тому такий великий інтерес виявляють до нашої республіки і до тих місць де народилися і жили їхні предки. Потім наші студенти і гості обмінювалися сувенірами, давали свої адреси для листування. Представники СУСК-у провели бесіду з ректором інституту О. Є. Полярушем.

На моє запитання про враження від нашого вузу Григорій Близнюк мовив: «Я бачу: ви люди добрі, і враження у нас добрі».

„Радянський студент",
газета кіровоградського державного
педагогічного інституту
(від ред. „М.У": 26 травня 1986 р.
О. Родак — студентка музичного
факультету Торонтського університету
і член УСК-у)

Володимир ЖИТНИК

ЗАБУДЕШ МОВУ РІДНУ...

Забудеш мову рідну — ніж у народ свій устромиш,
Бо мова народу — це дух його і дух народу —
Це мова його — так говорили колись.
Якщо ти темний і зрадиш мову свою — ім'я
тобі раб,
бо відсутність свідомости — одна із ознак рабства.
Якщо ти освічений і зрадиш мову свою — ти
звешся падлюкою,
бо купуєш собі добробут ціною життя народу.

Народ наш — великий факір:
напружук сильні ноги, щоб встояти, не
схитнутись,
щетиниться у всі боки устромленими
ножами,
Їх стільки стримить, що вже й тіла
не видно,
та посвист! — і сотня нових собі місце
знаходить.
Стій! Зупинися! ти мабуть забувся.
Прицілься! От, бач, і попав — ніж у ніж,
наче колись робінгудівські стріли.

Народ наш — великий факір.
Тримають його одиниці,
вливають йому свою кров —
а тисячі
точать її!
А скільки слимаків слизьких
підлазить йому під підошви!
А скільки ясних баранів
б'є тупо його під коліна!
А скільки кругом глядачів —
не вмістить всіх Колізей —
Ось ти послизнувся, ось він похитнувся
смішок пригадючився,
та рано радіти!
Він мусить стояти!
він мусить стояти...

Іду на арену,
під гострі ножі. Боронити і терпіти.
Він буде стояти!
Він буде стояти!

В. КОСТЕНКО

«Я БАЧУ: ВИ ЛЮДИ ДОБРІ...»

Ми вже звикли до того, що у нашу країну почали частіше приїздити зарубіжні гості. І тут немає нічого дивного: багатьох цікавить, як у нас проходить перебудова, як здійснюється демократизація, якою є гласність. І ми вітаємо тих, хто приїздить із добрими намірами, хто хоче встановити дружні стосунки.

Ось і 16 травня до нашого вузу завітали представники СУСК-у (Союз Українського Студенства Канади). Особливих якихось приготувань не було, оскільки на це потрібен час. Та, можна сказати, зустріч вдалася, пройшла непогано. Організував її студентський профком. Вміло керував нею заступник голови студпрофкому, п'ятикурсник фізмату Валерій Радул. Спочатку він ознайомив гостей із стендами педінституту, які розповідають про історію вузу. А потім їх зустрічали студенти і викладачі в кімнаті — музеї В. О. Сухомлинського. Ось вони, українці з Канади: Григорій Близнюк — президент СУСК-у, Нестор Гула — редактор газети „Студент", Олександер Охрім — студент, майбутній інженер — будівельник, Оксана Родак — студентка педагогічного факультету Торонтського університету. Президент Г. Близнюк ознайомив із СУСК-ом — найбільшою незалежною організацією студенства в еміграції. До Союзу входять 18 філій канадських університетів, в яких навчаються 1500 студентів українського походження. Григорій сказав, що вони хочуть встановити контакти із студентами України, організувати листування, пересилання журналів і книжок, адже мало інформації одержують, висловив побажання, щоб перебудова йшла дальше. Для присутніх гості демонстрували кольорові слайди про життя українців у Канаді. Представники СУСК-у відповідали на запитання студентів і викладачів. Ось деякі з них: «Які пісні виконуєте?», «На які кошти видається газета «Студент», які матеріяли в ній друкуються?», «Скільки українських шкіл у Канаді?», «Як викладачі приймають екзамени і заліки?», «Яка філософія викладається у вузах?», «Чи важко було діставати візи на поїздку в нашу країну?», «Чи поміняли б ви Торонто на якесь із міст України?» Трохи замисливши, президент на останнє відповів: «Якби зі своєю хатою, то поміняв би». Можна зрозуміти українських канадців: діди і прадіди їхні мешкали на Україні, тож і вони від цього кореня, тому такий великий інтерес виявляють до нашої республіки і до тих місць де народилися і жили їхні предки. Потім наші студенти і гості обмінювалися сувенірами, давали свої адреси для листування. Представники СУСК-у провели бесіду з ректором інституту О. Є. Полярушем.

На моє запитання про враження від нашого вузу Григорій Близнюк мовив: «Я бачу: ви люди добрі, і враження у нас добрі».

„Радянський студент",
газета кіровоградського державного
педагогічного інституту
(від ред. „М.У": 26 травня 1986 р.
О. Родак — студентка музичного
факультету Торонтського університету
і член УСК-у)

Володимир ЖИТНИК

ЗАБУДЕШ МОВУ РІДНУ...

Забудеш мову рідну — ніж у народ свій устромиш,
Бо мова народу — це дух його і дух народу —
Це мова його — так говорили колись.
Якщо ти темний і зрадиш мову свою — ім'я
тобі раб,
бо відсутність свідомости — одна із ознак рабства.
Якщо ти освічений і зрадиш мову свою — ти
звешся падлюкою,
бо купуєш собі добробут ціною життя народу.
Народ наш — великий факір:
напружук сильні ноги, щоб встояти, не
схитнутись,
щетиниться у всі боки устромленими
ножами,
Їх стільки стримить, що вже й тіла
не видно,
та посвист! — і сотня нових собі місце
знаходить.
Стій! Зупинися! ти мабуть забувся.
Прицілься! От, бач, і попав — ніж у ніж,
наче колись робінгудівські стріли.
Народ наш — великий факір.
Тримають його одиниці,
вливають йому свою кров —
а тисячі
точать її!
А скільки слимаків слизьких
підлазить йому під підошви!
А скільки ясних баранів
б'є тупо його під коліна!
А скільки кругом глядачів —
не вмістить всіх Колізей —
Ось ти послизнувся, ось він похитнувся
смішок пригадючився,
та рано радіти!
Він мусить стояти!
він мусить стояти...

Іду на арену,
під гострі ножі. Боронити і терпіти.
Він буде стояти!
Він буде стояти!

ВИСТУПИ ОДУМІВСЬКОГО АНСАМБЛЮ БАНДУРИСТІВ ІМ. ГНАТА ХОТКЕВИЧА В ТОРОНТО В 1988 — 1989 РОКАХ

Керівник ансамблю — **Валентина Родак**
Заступник керівника — **Оксана Родак**

Про виступи ОДУМ-івського ансамблю в 1987-1988 роках чит. жур. „Мол. Укр." чис. 383, січень-лютий 1989 р.

1988 Рік

22.X. Товариський вечір влаш. Головною Управою ТОП Канади. На вечорі Оксана Родак виступила з двома піснями.

13.XI. Вечір творчої молоді влаш. ОПДЛ (Об'єднання Працівників Літератури для Дітей і Молоді). До участи запрошено бандуристку О. Родак. Чит. „Нові Дні" чис. 467, січень 1989 р. — допис І. Боднарчука.

20.XI. 40-ліття СУМ-у в Канаді. У спільному виступі Ансамблю ім. Г. Хоткевича, Школи Гри на Бандурі й Ансамблю ім. О. Вересая та вокально-інструментального ансамблю, у складі 28 осіб, виконано 4 пісні: Величання Володимиру (тропар), „Пісню про Байду" — обр. А. Омельченка, „Ой, видно село" — обр. Ю. Китастого і „Україно, зоре моя" — муз. В. Філіпенка, сл. М. Сингаївського.

4.XII. Різдвяний концерт в містечку Ферґус: "A Multicultural Christmas Festival". Учасники — Члени ансамблю і школи та соліст-бандурист Віктор Мішалов. Виступи — 2 виступи по 15 хв. і спільний виступ з мішаним хором міста Ґвелф-Ватерлу (дир. Т. Шидловська-Демонте) під дир. В. Родак.

17.XII. Свято Миколая в Юному ОДУМ-і. Учасники — Орест і Андрій Вовкодави — члени Школи Гри на Бандурі.

19.XII. Одноденний семінар з Віктором Мішаловим. Всі учасники отримали збірку нот на слова Т. Шевченка. У виданні цієї збірки допоміг наш ансамбль.

26-31.XII. Курс інструкторів гри на бандурі в Нью-Йорку.

— повідомлення було в „Народній Волі" 10.XI.1988.

— кожний член ансамблю отримав особисте запрошення.

— дописи про курс були надруковані в „Свободі" 2-го березня 1989 р., і в „Народній Волі" 20-го квітня, 1989 р. На однотижневому курсі було 20 інструкторів з Европи, Арґентини, Канади й США. З Канади було 2 учасників — Оксана Родак з Торонто і Катя Лабач зі Саскатуну. Дописи подали Дарка Лещук з Нью-Йорку і Оксана Родак з Торонто.

1989 Рік

21.I. Бенкет з нагоди свята Державности й Соборности України у готелі Роял Йорк. На бенкеті виступала з грою на бандурі княжна Комітету Українців Канади — відділ Торонто — Оксана Родак. Чит. дописи в „Українському Голосі" чис. 8, 20.02.1989 (В. Марка) і „Гомін України" чис. 15.03. 1989 р.

1.II. Обідній 45 хв. концерт укр. музики у Гарт Гауз при Торонтському університеті під час Студентського тижня. Оксана Родак виступала з самостійним концертом гри на бандурі. Вона виконала 15 пісень композиторів Шуберта, Дремлюги, Баха, Кухти, Китастого і декілька народніх пісень (з них три зі співом з Наталкою Горлач — членом вокально-інструментального ансамблю).

8.II. 46-ий музичний фестиваль „Ківанис". Це другий раз, що додано клясу гри на бандурі (І-ий раз було 1988 р. на прохання керівника В. Родак.)
Учасники: О. Родак, В. Шендел, О. і М. Ємці, Т. Дрозд, Л. Буцька, А. Сенцьо. Бандуристи виконали „Бандурну розмову" М. Дейчаківського і „Романс" Ж. Бізе в обр. М. Фаріона, а О. Родак — „Прелюдію" і „Фуґу" М. Дремлюги та „Львівські фраґменти" Г. Китастого. Ансамбль і солістка одержали золоті грамоти, похвальні зауваги — "Beautiful. Great ensemble. Very well played. Excellent voicing. Good work!" — та корисні поради від члена жюрі.

18.II. „Веселі вечерниці" — річна забава танцювального ансамблю „Веснянка" (кер. М. Балдецький). Учасники: О. Родак і В. Шендел. О. Ємець, Л. Буцька, А. Сенцьо і В. Шендел — члени танцювальної групи „Веснянка".

24-26.II. Перша всеканадська конференція в Едмонтоні для дириґентів, співаків та любителів української музики. Керівник ансамблю В. Родак запрошена була до участи і прочитала доповідь на тему „Кобзарське хорове мистецтво в Канаді".

5.III. Концерт-бенефіс в залі О'Кіф, яка приміщує 3,000 осіб, влаш. Громадським Комітетом під патронатом Провінційної Ради Ком. Укр. Канади — Онт. Дохід призначений на будову першого українського дому опіки (Nursing Home).
Учасники: Члени ОДУМ-івського Ансамблю Бандуристів ім. Г. Хоткевича і Школи Гри на Бандурі, члени СУМ-івського Ансамблю ім. О. Вересая, гості-бандуристи, декляматор Петро Шкурка

— керівник Недільного Курсу при катедрі св. Володимира. Всіх учасників — 30. Виконано: „У тієї Катерини„ — сл. Т. Шевченка, муз. Г. Хоткевича, перекл. В. Мішалова. Чит. „Новий Шлях" чис. 12, 25.03.1989, „Гомін України" чис. 12, 22.03.1989 і допис Ніни Буцької у жур. „Мол. Укр." чис. 385, 1989 р. ... „точка з бандуристами і рецитація „Катерина" була на високому культурному рівні! (з листа подяки о. Т. Лозинського).

12.III. Концерт на пошану Т. Шевченка при катедрі св. Володимира. Учасник: В. Шендел.

14.V. День матері в осередку культури на оселі „Київ". Учасники — члени Школи Гри на Бандурі.

18.VI. Ансамбль ім. Г. Хоткевича запрошений до участи в концерті з нагоди 5-ліття Ансамблю ім. О. Вересая О СУМ в домі ім. Т. Шевченка. (Допис про ансамблі надрукований в жур. „Бандура" який видає Школа Кобзарського Мистецтва в Нью-Йорку, січень-квітень 1989 р., чис. 27-28.)

АНСАМБЛЬ БАНДУРСТІВ ІМ. ГНАТА ХОТКЕВИЧА ФІЛІЇ ОДУМ-у В ТОРОНТО І ШКОЛА ГРИ НА БАНДУРІ

ІНФОРМАЦІЙНИЙ ЛИСТОК (уривок)
м. березень 1989 р.

Шановні батьки!

У місяці жовтні 1988 р., Ви одержали інформаційний листок ч. 1 в якому були подані:

— загальні інформації про лекції гри на бандурі ОДУМ-івських ансамблів,
— виступи членів ансамблю і школи в 1987-1988 р. (до кінця серпня),
— плян праці на І-ий сезон 1988-1989 р.

З приємністю подаємо до відома, що заплянована працю бандуристи виконали з **великим успіхом.**

Лекції гри на бандурі розпочалися 16 і 17 вересня 1988 р. В І-му сезоні, від 16 вересня до 19 грудня, було 15 проб; в 2-му сезоні, від 13 січня 1989 р. по сьогоднішній день — 15 проб. Члени школи за цей час мали 26 лекцій. Деякі лекції-проби були з Віктором Мішаловом, а деякі — спільно з членами ансамблю ім. О. Вересая в домі ім. Т. Шевченка в Етобіко. До кінця сезону залишається 8-10 проб.

В ансамблі і школі є 20 бандуристів (8 хлопців і 10 дівчат): 3 — початківці, 7 — середнього рівня, 10 — заавансованих. Час від часу, члени ансамблю виступають разом з членами ансамблю ім. О. Вересая осередку СУМ-у в Етобіко в якому є 12 дівчаток-бандуристок. У виступах беруть участь колишні бандуристи нашого ансамблю і запрошуємо також гостей-бандуристів з інших міст, які радо погоджуються до участи у спільних виступах.

Заплянована праця:

— участь у концерті з нагоди 5-тилітньої праці Ансамблю ім. О. Вересая,
— закриття сезону праці,
— участь у 10-му кобзарському літньому таборі на селі „Україна" в Лондоні,
— вивчити нові твори Г. Хоткевича з допомогою В. Мішалова, щоб видати платівку-касетку з нагоди 25-ліття ансамблю.

Ще раз вітаємо бандуриста з Австралії — Віктора Мішалова, нашого нового члена Ансамблю Бандуристів ім. Г. Хоткевича.

ІНФОРМАТИВНИЙ ЛИСТ ТОВАРИСТВА ПРИЯТЕЛІВ КАПЕЛІ БАНДУРИСТІВ

грудень 1988 р. чис. 31 (уривок)

Коло діяльності кобзарської молоді ширіться.

В наслідок довголітньої праці референтури кадрів Капелі Бандуристів, зродилася плеяда досить підготовлених молодих бандуристів, які тепер становлять основне ядро інструменталістів Капелі.

Будучи свідомими, ці молоді бандуристи пізніше перебрали на себе обов'язок по підготуванню нових кобзарських кадрів. Було створено Товариство Українських Бандуристів Т.У.Б., яке тепер займається не лише навчанням кобзарської молоді на терені Америки й Канади, а поширює свою діяльність і на терени заокеанських країн. Так уже кілька років підряд організовуються курси кобзарської молоді в Мюнхені, до яких з'їжджаються молодь з різних країн Европи, навіть з України. Останнього літа курс навчання в Мюнхені тривав від 18 до 29 липня. Навчалося 23 особи з Німеччини, Бельгії, Голяндії, Франції, Польщі та Італії. Організаторами і патронами курсу були ТУБ і Український Вільний Університет в Нью-Йорку. Інструкторами були Микола Дейчаківський від Капелі Бандуристів в Детройті та Оксана Родак з Кобзарського Ансамблю Торонта. Адміністративні функції виконувала Ліда Чорна з Нью-Йорку, а на місці Андрій Несмачний з Риму. Заняття провадилися, як групові, так і індивідуальні, вечірніми годинами, а найбільше загальні. На закінчення навчання курсанти дали успішний концерт для чисельно зібраної публіки Мюнхену.

Вже місцева кобзарська молодь робить старання, щоб створити европейський ТУБ.

(Чит. дописи: — квартальник „Бандура" чис. 27-28, 1989 р. — Учасник, — тижневик „Народня Воля", 8.XII. 1989 р., чис. 46 — О. Родак.)

Олексій КОНОВАЛ

НЕГАТИВИ „ІСТОРІЇ УКРАЇНИ“ О. СУБТЕЛЬНОГО

В українській пресі були вже поміщені прихильні дописи про „Історію України“ англійською мовою Ореста Субтельного, що має понад 650 сторінок друку та поділяється на двадцять вісім розділів. В своїй праці він насвітлив усі періоди історії України від її початків аж до сьогоднішнього дня. В останніх одинадцяти розділах мова про події та людей двадцятого століття, про роки, які багатьом з нас, чи нашим батькам, чудово відомі. Читаючи ці останні розділи „Історії України“ дивуєшся, і питаєш сам себе, чи порівняно молодий автор цієї праці, не вивчив матеріял про який вирішив писати історію, чи він свідомо, тенденційно подав його. Деякі речі та події він описав докладно, особливо коли мова про події, що відбувалися в Галичині, а все те що відбувалося на Сході України чи зроблене українцями Сходу свідомо виходить оминув, зігнорував, замовчав. Останні розділи „Еміґранти“ й „Українська діяспора“, які б мали насвітлити життя **всіх українців із Сходу і Заходу** присвячені виключно Галичині, Українській Католицькій Церкві та діяльності лише двох політичних середовищ, ОУН під керівництвом Степана Бандери та Андрія Мельника. Інших партій й інших середовищ ніби й не існувало. Необізнаний читач почитавши таку „Історію України“ винесе враження, що друга назва України є Галичина, а дві ОУН, це дві українські партії, шось подібне як в Америці, є Демократична і Республіканська партії, а решта то все додатки до них. Бо ж всі події, все життя крутиться довколо них. В нього не знайшлося місця, про людей з території тієї частини, що є трохи більшою як Галичина, за людей з українського Сходу. Багато уваги присвячено Українській Католицькій Церкві, а Українській Православній Церкві — жодної. Хіба Українські Православні Церкви які очолювали митрополити Іван Теодорович, Іларіон, Мстислав нічого позитивного не дали в життя української діяспори щоб їх хоч згадати?! Чи відомо авторові, що зараз після Другої світової війни постали й інші українські партії, а між ними нова політична формація УРДП, яка стала речником українського демократичного руху та оборонцем перед чужими і своїми? В ті роки Совєтський Союз прикладав усі старання щоб всіх людей з східніх і центральних земель України вивезти силою, залякуванням чи іншим способом в комуністичне пекло. Про ці трагічні роки в „Історії“ не згадується, як речі неважливі. Щоб захистити людей проти репатріації Іван Багряний написав памфлет „Чому я не хочу вертатися до СССР“ також не вдостоївся згадки.

О. Субтельний забагато уваги й значення присвятив націоналістичним групам вліті 1941 року в східні області України, що йшли проповідувати й ширити вождівську монопартійну націоналістичну доктрину в Східній Україні. Люди українського Сходу на ті речі дивилися більш критично і реально і нерахували себе анальфабетами, що потребували „братньої допомоги“.

Іван Багряний, ще в 1948 році писав, що кадри українського народу є в Україні, навіть в комуністичній партії та комсомолі. За ці його думки вибивали йому вікна та робили йому різні прикрості українці. Його думки тепер стають реальними на Україні. Виходить він міг передбачити й був реальним політиком. Він є автором багатьох вартісних книг, пісень та вартісних започаткувань. Він був рушійною силою між людьми українського Сходу і на згадку таки заслуговує. Орест Субтельний на доповіді в Чікаґо, на завваги чому він так по мачушиному віднісся до людей з Великої України, до людей з східніх областей України, сказав що він писав про людей, що були рушійною силою (driving force), а люди з Сходу такою силою не були. А ми й не знали, що ростуть молоді історики, тут за межами України, що нас, ще за нашого життя, викинуть із сторінок історії! А хіба не ці люди, українці Сходу пережили трагічні роки 1933 року, й тут за межами України створили ДОБРУС, СУЖЕРО та ряд інших організацій й видавали вели-

SIPCO OIL LTD.

HOME COMFORT DIVISION

83 Six Point Road
Toronto, Ontario M8Z 2X3 — Tel. 232-2262

1. **Доставлає найкращої якости опалову оливу та дає безкоштовне чищення печей і обслугу.**
2. **Вкладає і фінансує нові печі („форнеси“)**
3. **Вкладає прилади до звогчування повітря („гюмідіфайрс“)**
4. **Все фінансуємо на догідні сплати**

— 24-годинна обслуга —
ТЕЛЕФОНУЙТЕ ВДЕНЬ І ВНОЧІ:
232-2262

Свої рахунки можете платити безкоштовно у Community Trust Co. — 2299 Bloor St. W.

Провадимо також власні бензинові станції під назвою Sipco. Просимо наших відборців заїжджати до наших Sipco і наповняти авта бензиною.

чезної вартости для України праці про голод, переслідування, заслання, поневіряння більшости українського народу в Совєтському Союзі?! Це ж вони видали в двох томах ще в 50-их роках „Білу книгу про чорні діла Кремля“ та багато інших праць, які ніколи не могли б видати, бо вони не знали й того не пережили, люди Галичини. Невже автор „Історії України“ та ті особи, що її перечитували перед друком не розуміють, що описуючи події в праці, що називається „Історією України“ не мають права її збіднювати, знекровлювати, звужувати до невеликої групи людей, що мов творили історію, не згадавши тих суспільно-громадських та політичних середовищ, що ми згадували вище. Не мають права не згадати за наші такі сили як композитор і бандурист Григорій Китастий, що був надхненником кобзарського руху між молоддю, ряд відомих мистців, композиторів, скульпторів. Як не згадати про УНРаду та інші українські політичні середовища, хоч вони, так як і обидві ОУН, не визволили України, але робили старання щоб бути політичною українською силою за межами України. Як не згадати за УВАН та його працівників, згадавши про молодечі організації чому не згадати також і за ОДУМ, який був створений тому, що молодь батьків з східніх областей України не могла знайти собі місця в існуючих молодечих організаціях.

Велику ролю відіграли в діяспорі об’єднані чи поодинокі українські письменники, а особливо такі особи як Григорій Костюк, Юрій Дивнич, Василь Гришко та багато інших. А вони є великою частиною „Історії України“, власне навіть більшою частиною, як ті, що так широко згадані в праці Субтельного. Ми часто пишемо й говоримо про соборність, але ми соборниками є вбільшості на словах, а не на ділах. Ця „Історія“ є чудовим прикладом того.

ОРКЕСТРА NOVYNA
CORRESPONDANCE
ROMAN (514) 634-4778
MONTREAL, CANADA
RX 86

SPECIAL MUSIC FOR SPECIAL OCCASIONS

ОРКЕСТРА НА ВСІ ОКАЗІЇ

УПИСУЙТЕ своїх дітей до роїв Юного ОДУМ-у!

П. РОМАШКА

ЦЮ МИТЬ СПІЙМАТИ МЕНІ ЗНОВ...

Та мить була така чудова,
Неначе казка чарівна.
Було тихенько так навколо:
Природа. Вечір. Мрія. Я.

І не було там більш нікого.
Була (забула я) весна!
І соловейка голосного
Лилася пісня чарівна.

Мені сімнадцять. І я трохи
Була закохана в когось.
В душі, звичайно, суматоха
І ще не зрозуміле щось.

І це усе так полонило
Мене, мов сяйвом золотим,
Пробіг огонь якийсь по тілу
Ударив током і сп’янив.

І мило так мені зробилось,
У серці ніжність і любов.
А потім все життя хотілось
Цю мить спіймати мені знов.

Але вона не появилась
Чудова, мила, золота.
Тим часом грізно насувались
Старечі хмурії літа.

Березень 1989 р.

Нове підприємство
— **ПОДОРОЖНЄ БЮРО**
Ліди Савер

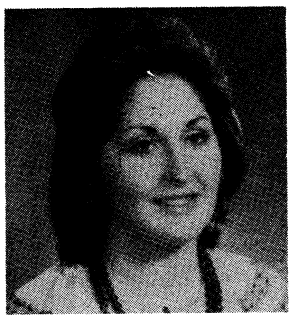

The Best Travel Buys Corporation
Lidia Saver

151 Carlingview Dr., Unit 1, Rexdale, Ontario M9W 5S4
(416) 674-7777

26-ий ВИХОВНО-ВІДПОЧИНКОВИЙ ТАБІР ОДУМ-у

Присвячений 1000-літтю Хрещення України

Оселя ОДУМ-у „Україна", Лондон, Онтаріо, Канада, 17-30-го липня 1988 р.

(Закінчення з попереднього числа)

ДОРОГІ ДРУЗІ ОДУМІВЦІ,

Минулого року я обіцяв вам переглянути програму нашого відпочинкового табору і обіцяв постаратися зробити все що потрібно щоб піднести її на вищий рівень. Рівнож, я обіцяв звернутися до батьків та інших зацікавлених осіб щоб усі мали нагоду взяти участь в підготовленні програми перед табором.

Під час шкільного року в місяцях листопаді і березні, ми висилали чимало листів, в яких запрошували вас поділитися з нами своїми думками щодо програми, і ми так само запрошували вас на табір щоб допомогти нам у виконанні праці.

Мені є надзвичайно приємно повідомити вас, що завдяки старань і допомоги певних осіб, нам пощастило приготовити і відбути дуже успішний, цікавий відпочинковий табір. Діти задоволені, багато з них не хотіли їхати додому. Багато подяки належиться виховникам і команді. Виховники цього року молоді, але дуже совісні і працьовиті. Напевно в цім помогла наша співпраця із провідниками виховного табору, які цього року відновили програму, і приготовили виховників до праці, особливо із молодшими дітьми.

Рівнож, нам пощастило отримати допомогу від деяких батьків та прихильників, без яких цей табір не міг би відбутися.

На жаль, мені є прикро сказати що від понад 250 листів які ми вислали і в яких ми просили вашої допомоги, ми отримали відповіді від менше як 10 родин. Такий табір вимагає багато часу і труду щоб приготувати і перевести, і цей труд побільшується порядочно коли бракує достатньої помочі. Праця є добровільна і мало з нас можуть присвятити багато часу, але усі можуть присвятити хоч трохи, і таким чином праця усім би була легшою.

Я певний що всім було б шкода якби табори занепали, особливо через те, що наші провідники наскільки переобтяжені що не є в змозі далі працювати.

Майбутність одумівських таборів буде залежати від усіх вас, особливо від батьків юних одумівців, і я надіюся що ви включите себе в працю негайно так як належиться.

Віктор Ліщина
Голова Коша ОДУМ-у Канади
Референт відпочинково табору
Юного ОДУМ-у, 1988

Слово Капеляна

Дорогі ОДУМ-івці!

Цим коротким словом, вірніше враженнями, хочу поділитися з вашими батьками, адміністрацією, виховниками, з вами — молоддю та дітьми Юного ОДУМ-у.

В днях від 17-го до 30-го липня, на оселі „Україна", біля Лондону, відбувся 26-й з черги, відпочинковий Табір Юного ОДУМ-у. З кожним роком організація і ведення таборів стають кращими, численнішими та досконалішими. Певно сама оселя „Україна" своєю чарівною природою притягає увагу батьків, і породжує переконання, щоб виховання їхніх дітей було якраз тут, на цьому нам дорогому куточку рідної землі — оселі „Україна".

— Тут діти мають до вжитку вигідне приміщення, купальню, ставок з човнами, та їдальню і залю для виховної праці в головному будинку. Тут завважується безтурботність дітей, їх активність, ентузіязм, в добре укладених програмах кожного дня.

Референтура виховно-відпочинкових таборів подбала про добру кухню, порядок, команду та виховників.

Як духовний опікун Юного ОДУМ-у, я мав нагоду бути присутній, та спостерігати за життям та працею. Цим складаю признання й подяку ОДУМ-івських Таборів, комендантові й команді разом з виховниками. Вашою працею, увагою та любов'ю по дітей, ви складаєте службу нашому народові, та заохочуєте дітей любити все що наше, рідне. Вашою працею, ви розвиваєте їх національну свідомість.

Дорога молоде й діти! Віримо що ви гарно відпочили, і багато навчилися. Бажаємо вам, повернутись з цього табору, щасливо провести решту літа, з вашими батьками.

Не забувайте ваших приятелів, пишіть до них листи, читайте „Таборовий Вісник" та розповідайте вашим приятелям про оселю „Україна".

Сподіваємося зустрітися з вами знову, на другий рік!

Нехай Вседобрий Господь поблагословить Вас.

о. прот. В. Метулинський

Перед піднесенням прапорів на виховно-відпочинковому таборі ОДУМ-у. Оселя „Україна", літо 1988 р. Фото: Василь Тимошенко

Наша ватра

Ватра була дуже цікава. Ми кидали дерево в ватру щоб вона ще довше горіла. Також ми співали і їли марш меловз, коржики, і пили молоко біля ватри. На наступний раз ми хочемо помагати будувати ватру.

Гурток Карлики

ТАБОРОВИКИ ПРО КОМАНДУ

КОМЕНДАНТ перший тиждень — ВІКТОР ЛІЩИНА, СВП ... гарний...гарно співає... тяжко працює!

КОМЕНДАНТ другий тиждень — ТАРАС ЛІЩИНА, СВУ ...„хочеш кару" ...високий...„Ліда де ти є?" ...приємний...

ЗАСТУПНИК КОМЕНДАНТ — ШУРА КОСОГОР, СВУ ... цікавий смішний сміх...„Без сміху!"...„вері найс!"...голосна...приємна...

ПИСАР — ЛІДА ШКРЕБЕЦЬ, СВУ ...красива...приємна...

БУНЧУЖНА — КАТЯ ЛУППО, СВУ ...цікаве волосся...смішна...приємна...

БУНЧУЖНИЙ — ВІКТОР ПЕДЕНКО, ВЮО ...добру музику слухає...

ЧЛЕН КОМАНДИ — АЛА ЛИСИК, ВЮО ...любе всіх таборовиків...приємна...

ВИХОВНИК — АНДРІЙ КАРПЕНКО, ВЮО ...багато кричить...тихий...

ВИХОВНИК — МИКОЛА ЖИДОВКА, ВЮО ...тихий...дає добрі масажі...приємний...

ВИХОВНИК — ЮРІЙ ПЕДЕНКО, ВЮО ...любе спати...ніколи незадоволений...

ВИХОВНИЦЯ — ЛІСА ДЖЕНСОН, ВЮО ...гарно співає...цікава...приємна...

ВИХОВНИЦЯ — СОФІЙКА КОСТИНЮК, ВЮО ...красива...сильна...

ВИХОВНИЦЯ — ЛЕСЯ МЕТУЛИНСЬКА, ВЮО ...приємна...часом говорить...гарна...

ЗАСТУПНИЦЯ — ГАНЯ ЯРЕМЧЕНКО ...голосна...

СПОРТОВИЙ РЕФЕРЕНТ — АНДРІЙ КОСТИНЮК, ВЮО ...приємний...добре провадив...смішний...

ЧЛЕН КОМАНДИ — АНДРІЙ КОРОЛЬ, ВЮО ...смішний...має гарне авто...

Що найбільше любили на таборі:

— купіль	— мандрівку
— спів	— дівчат
— збірку	— Софійку
— їжу	— команду
— нападі	— „пуш апс"
— кари	— будування ватри
— спорт	— забави
— спання	— ручні роботи
— ватри	— теренову гру
— олімпіяду	— Wally World

ГУРТОК — ЗАПОРОЖЦІ

ШУРИК ТЕРЕНТІВ
...красивий...приємний...правдивий мандрівник...
ПЕТРО ЯНЖУЛА
...багато плаче...тихий...приємний...
МИХАЙЛО МЕЛЬНИК
...ледачий...тихий...
МИХАЙЛО ЯРЕМЧЕНКО
...гарні очі...красивий...
ПЕТРО ПАВЛЮК
...енергійний...неслухняний...багато нарікає...
МИТЯ СПІВАК
...любе читати...добре грає бейсбол...смішний...
ЯРЕМА РУДЕНКО
...нарікає...любе ватри будувати...приємний...
хлопець природи...
ПАВЛО ПАВЛЮК
...красивий...приємний...смішний...

ГУРТОК — КАРЛИКИ

АНДРІЙ ЛИСИК
...красивий...смішний...
ДЕМ'ЯН СНІГ
...дуже енергійний...смішний...
ВОЛОДЯ МЕЛЬНИК
...тихий...цікавий...
ОЛЕКСА ЕРМЕНТРАТ
...цікавий...енергійний...
МИХАСЬ СПІВАК
...голосний, завжди голодний...
ПАВЛО ЯНЖУЛА
...тихий...незадоволений...
МАТВІЙ ПАВЛЕНКО
...приємний...цікавий...голосний...
ТИМОФІЙ КОСОГОР
...гарний...соромливий...
КОЛЯ СКИБА
...всезнайко...багато говоре...

ГУРТОК — БУРЯ

ХРИСТЯ КОСОГОР
...приємна...
ГАЛЯ КОСОГОР
...жартівник...красива...
САБРІНА БАРУСТА
...тиха...цікава...
ГАНЯ МЕТУЛИНСЬКА
...любе собак...гарна...
ДАРІЯ ЕРМЕНТРАТ
...розумна...любе співати...
ВІАТА БЛАХУТА
...тиха...
ЛІСА ПАВЛЕЧКО
...тиха...любить кавуни...
МОНІКА ФЕДЬКО
...тиха...соромлива...

ГУРТОК — ЧОРНОМОРЦІ

МАРКО КОНОВАЛ
...неслухняний...завжди нарікає...
АНАТОЛІЙ КОНОВАЛ
...любе нарікати...
СЕРГІЙ РУДЕНКО
...багато говоре...
АНДРІЙ ІЗІКІЕЛЗ
...неслухняний...
МАРКО КАРПЕНКО
...веселий... любе бігати по сходах...
ҐРЕҐОР ФЕДЬКО
...тихий...гарно говоре по англійському...
ДЖЕЙСОН СИНОТ
...багато їсть...забагато говорить...
МАРКО КОЧЕНАШ
...багато їсть...
ІВАН КУРІННИЙ
...високий...приємний...
ПЕТРО ОЛЕКСІЄНКО
...ніколи невинний...смішний...

ПОДЯКА

Команда 26-го Виховно-Відпочинкового Табору Юн. ОДУМ-у складає щиру подяку:

— всім членам Команди за їхню тяжку працю на цьому таборі
— Дирекції оселі „Україна"
— кухаркам за смачну їжу
— Панству Слюсарам
— отцю Метулинському та добродійці
— Оксані Метулинській
— Панству Терентіям
— докторові Юрієві Лисику
— Ірині Скибі
— Христі Павлюк
— Жені Косогор
— Володимирові Косогор
— Олесі Павленко
— Панству Карпенко
— Панству Жидовка
— Василеві Скибі
— Миколі Метуилнському-керівникові Оселі
— Борисові Яремченко
— Миколі Гаврилюк
— Іванові Данильченкові — Голові Таборової Комісії
— Розі Шинклер
— Браєнові Бренин
— Панові Залізняк
— Володимирові Співак

ТАБОРОВИКИ ПРО ТАБОРОВИКІВ

ГУРТОК — ЗОЛОТІ ДІВЧАТА

САША ІЗІКІЄЛЗ
...багато плаває...гарна...багато говоре...
ТАНЯ ПОГУЛЯЙ
...гарна...стрункa...красива...
НАДЯ ТЕРЕНТІВ
...тиха...гарна...добра приятелька...
КАСАНДРА ВОВК
...дуже красива...забагато кричить...приємна...
СОНЯ КОВАЛЬЧУК
...не чеше волосся...любить плавати...добра товаришка...
ТІНА ПОГУЛЯЙ
...тиха...смішна...приємна...гарні очі...
ЛЕАНДРА ЕРМЕНТРАТ
...тиха...приємна...любить ведмедика...багато їсть ...гарна...
НАДЯ ЛИСИК
...тиха...гарна...смішна...
ЕВА БЛАХУТА
...все спішить...стрункa...добра приятелька... приємна...
СТЕФАНІ РАДИЧОНІ
...стидлива...любе відбиванку та плавати...багато їсть...командує забагато...
НАТАША РІДІ
...тиха...гарна...гарно співає...
НАТАЛЯ МАСЛЮК
...тиха...стидлива...
АНАСТАСІЯ ВОВК
...красива...гарне волосся...красиві очі...
ЛАРИСА СКИБА
...тиха...приємна...усміхнена...

ТАБОРОВІ ХАРАКТЕРИ

ЖАРТІВНИКИ ТАБОРУ:	Саша Ізікієлз Михась Яремченко
НАЙКРАСИВІШІ:	Таня Погуляй Шурик Терентів
НАЙПРИЄМНІШІ:	Анастасія Вовк Павло Павлюк
НАЙТИХІШІ:	Стефані Радіочоні Володя Мельник
ВСЕЗНАЙКИ:	Андрій Ізікієлз Дарія Ерментрит
НАЙБІЛЬШЕ ГОВОРЯТЬ:	Касандра Вовк Джейсон Синот
СПОРТОВЦІ ТАБОРУ:	Таня Погуляй Ґреґор Федько

„У ВИРІ БАГАТОКУЛЬТУРНОСТИ“ — НОВА КНИЖКА СПОГАДІВ ЯРА СЛАВУТИЧА

У видавництві „Славута“ (72 Вестбрук Драйв, Едмонтон, Альберта) наприкінці 1988 року вийшла у світ нова книжка спогадів „У вирі багатокультурности“ Яра Славутича. Це видання охоплює як його особисті спогади й записи про участь в освітньому, культурному та суспільно-громадському житті Канади так і великий вклад українських поселенців у культурне життя провінції Альберти й почасти всієї Канади. Книжка, видана з допомогою меценатів української культури Петра та Анастасії Муликів, має 224 сторінки в полотняній оправі та близько 100 фотознятків. Ціна 15.00 долярів (для громадських працівників знижка 20 відсотків). Замовлення з чеком або грошовим переказом надсилати на адресу:

Slavuta Publishers, 72 Westbrook Drive
Edmonton, Alberta, Canada T6J 2E1

ЖУРНАЛ ПРО УКРАЇНЦЯ

„Ріджер Дайджест“ журнал-місячник виходить в п'ятнадцяти мовах. Передплачує та купує його понад 28 мільйонів читачів. В числі за лютий 1989 рік цей журнал англійською мовою помістив статтю — передрук в скорочені з "The Times of Trenton" за українця Антоша Сучинського з села Зброва у Галичині, що переховував жидівську родину під час війни. В статті "His Brother's Keeper" розповідається як український неграмотний селянин, якого рахували за дурня й ідіота, викопав під своєю халупою сховище і переховував до 1944 року родину Зайґера — чоловіка, жінку та двох синів. Тепер та жидівська родина живе у Америці. Впродовж деякого часу вони посилали з Америки своєму рятівникові пакунки з харчами та одежою. Але в 50-их роках комунікація припинилася. Комуністична влада їх повідомила, що особа якій вони шлють пакунки в Зборові більше не живе. В 1987 році Зайґер був у комерційних справах у Москві. У зустрічі з музикантами, один з них показав Зайґерові фотографію на якій він стоїть побіч 85-літнього Сучинського коло занедбаної хатини. Радості Зайґера не було меж. Той стрик під хатою — був його та його родини рятівник.

Минулого року вперше після сорока чотирьох років поїхали всі Зайґери до Зборова. Далі в статті описується як радо їх вітали в селі люди вбрані в українські народні строї з сіллю і хлібом. На прощання своєму рятівникові вони купили як подарунок малий телевізор та пообіцяли виконати його прохання й придбати йому Біблію та англійсько-польський словник. Також Зайґери почали робити старання щоб ім'я Антоші Сучинського внести в Ізраїлі в списку рятівників жидів в пам'ятнику Яд Вашем.

КРЕДИТОВА СПІЛКА „СОЮЗ — ПОВНІСТЮ ДО ВАШИХ ПОСЛУГ

Запрошуємо Вас познайомитись із нашими фінансовими послугами і вибрати одну з них, яка буде найбільше вигідна Вам. Чекові конта, ощадничі конта. Р.Р. С.П., Р.Г.О.С.П. (на закуп першої хати), різні позики, грошеві перекази, чеки для подорожуючих, і багато більше. Ваша Кредитова Спілка має великий вибір фінансових послуг, щоб задоволити Вашу потребу. Розраховуйте на нас із повним довір'ям на позики із найнижчими відсотками і дорадчу обслугу. Ми є Кредитова Спілка „СОЮЗ", яка є повністю до Ваших послуг. Звертайтесь до нас за всіма Вашими фінансовими потребами.

2299 Bloor St. West
Toronto, Ontario M6S 1P1
Tel. 763-5575

406 Bathurst St.
Toronto, Ontario M5T 2S6
Tel. 363-3994

9:30 am-6:00 pm	Понеділок	12 noon-5:00 pm
9:30 am-6:00 pm	Вівторок	10:00 am-5:00 pm
9:30 am-6:00 pm	Середа	10:00 am-5:00 pm
9:30 am-8:00 pm	Четвер	10:00 am-5:00 pm
9-30 am-8:00 pm	П'ятниця	10:00 am-7:00 pm
9:30 am-3:00 pm	Субота	9:00 am-3:00 pm

НОВЕ УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
Ігоря Лисика
The Solid Oak Co.
Kitchen Cabinets — finished — unfinished
Oak furniture
848 Simcoe St. South. Unit 2 Oshawa, Ont. L1H-4K8
Tel: 416 — 434-7204 **Res: 576-9779**

ДО СПОРТОВЦІВ, ЇХ РОДИН ТА ДО ЛЮБИТЕЛІВ СПОРТУ

Вже від довшого часу я збираю дані про канадських спортовців українського походження і українські спортові клюби в Канаді. Плянує видати книжку під заголовком „Юкренієн Кенедієнс енд Спорт 1891-1991".

Ціль книжки задокументовати великий виклад та успіх українців, та наших клюбів, у канадському спорті. Книжка появиться при кінці 1990 року, напередодні відмічення 100-ліття поселення українців у Канаді.

В першу чергу мене цікавлять змагуни, тренери, судді чи адміністратори, які займали провідні місця в канадському спорті, репрезентували Канаду в міжнародніх змаганнях, виступали на Олімпіядах, світових змаганнях, в комонвельських чи панамериканських іграх, і т.д., також ті, які змагалися в професійних клюбах Канади, чи інших країн.

В книжку хочу включити історію українських спортових клюбів, товариств та ліг. Унікальна праця наших спортових клюбів повинна увійти в історію спорту.

Моїм бажанням є неоминути ні одного українського спортовця Канади, що підлягає вищеподаним вимогам. Також не хочу пропустити ні одного клюбу. Хому щоб їхні осяги та імена збереглися назавжди у всеканадській спортовій літературі.

Звертаюся до всіх бувших та теперішніх спортовців, які вирізнилися в канадському спорті: прошу написати в українській або англійській мові на подану адресу. Рівночасно прошу родини, дітей та всіх, хто знає про спортовців, які відповідають вимогам, дати мені знати, щоб були включені в цю книжку. Якщо ви організували, або провадили український спортовий клюб, прошу також зголоситися.

З огляду на обмежений час, прошу якнайскоріше відписати на адресу:

K. W. Sokolyk
50 Delaware Avenue
Toronto, Ontario
M6H 2S7

N. - J SPIVAK LTD.
1158 Wonderland Road
LONDON, ONTARIO
N6L 1A6
(PRE-MIX CONCRETE)

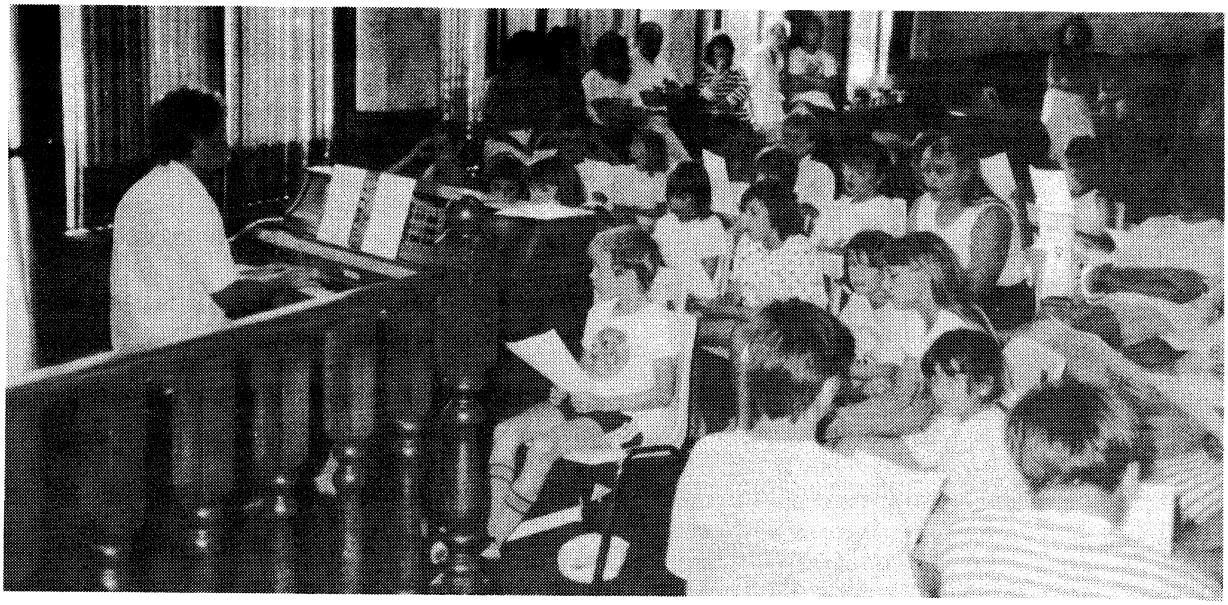

Спів на 26-ому відпочинково-виховному таборі Юн.ОДУМ-у. Заля „Полтава“ збудована за гроші св. п. Василя Тацюка.

Оселя „Україна“, липень 1988 р.
Фото: Лариса Байрачна

ЧЛЕНИ АНСАМБЛЮ ІМ. ОСТАПА ВЕРЕСАЯ

запрошують Вас

на

КОНЦЕРТ

з нагоди

5-ліття АНСАМБЛЮ

який відбудеться

в неділю, 18-го червня 1989 р.
о 4:30 год. по обіді

при 482 Горнер вулиці в Етобіко

У програмі:

Виступ Ансамблю Бандуристів ім. О. Вересая
О СУМ в Етобіко
і
Ансамблю Бандуристів ім. Г. Хоткевича
філії ОДУМ-у в Торонто
кер. Валентина Родак

Виставка з 5-літньої праці Ансамблю
Чайне прийняття

Дорослі: $10.00 від особи
Молодь: $7.00 від особи
Діти до 12 р.: безкоштовно

РОЗКЛАД ТАБОРІВ ОДУМ-у НА 1989

Оселя ОДУМ-у „Україна“, Лондон, Онт.
Від 1-го до 15-го липня
23-ий Табір Виховників Юного ОДУМ-у для дітей у віці від 15-ти до 19-ти років.
За інформаціями звертатись до
Natalie Nelipa
55 Yarrow Road
Toronto, Ontario, M6M 4E4
Tel. (416) 654-9044

Від 16-го до 29-го липня
27-ий Відпочинково-Виховний Табір Юного ОДУМ-у
За інформаціями звертатись до
Taras Lishchyna
26 Hampshire Hts
Islington Ontario, M9B 2K4
Tel. (416) 622-0482

Від 30-го липня до 13-го серпня
10-ий Кобзарський Табір
За інформаціями звертатись до
Walentina Rodak
12 Minstrel Dr.
Toronto, Ont. M8Y 3G4
Tel. (416) 255-8604

МОЛОДЬ – МАЙБУТНЄ НАЦІЇ!

У П'ЯТУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ Г. Т. КИТАСТОГО

У суботу, 11-го листопада 1989 р. в місті Нью-Йорку святочний концерт для відзначення п'ятої річниці смерти св. п. Григорія Трохимовича Китастого.

Програма концерту складатиметься із творів та обробок Китастого у виконанні збірного ансамблю молодих бандуристів з північної Америки, та Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка.

Наступного дня буде відслужена панахида та відбудеться посвячення надгробного пам'ятника на цвинтарі св. Андрія у Бавнд Бруці, Н. Дж.

Річниця смерти Г. Т. Китастого була в дні 6-го квітня ц.р. В цей час відслужено панахиди в різних осередках української діяспори, що можна вважати початком періоду відзначування його славної пам'яті. Дальше, Наукова Комісія при Товаристві Українських Бандуристів готовить спеціяльне видання музики Григорія Китастого для кобзарської молоді. Також кобзарські табори цього літа: у Мюнхені від 17 до 29 липня; на одумівській оселі УКРАЇНА в Лондоні, Онтаріо від 30 липня до 13 серпня; та на оселі Всіх Святих УПЦ у Емлентоні, Пенсилванії від 13 до 27 серпня будуть присвячені пам'яті довголітнього вчителя козбарського мистецтва.

Вищезгаданий концерт і посвячення пам'ятника будуть завершенням вшанування пам'яті визначного композитора, довголітнього керівника Капелі Бандуристів ім. Тараса Шевченка, та вчителя і духовного батька кобзарської молоді в діяспорі.

Хочеться вірити що велика праця в ділянці кобзарського мистецтва, яку виконував Г. Т. Китастий і в Україні і на еміґрації знайде признання на його любимій Батьківщині, і кобзарські круги в Україні також відзначать його світлу пам'ять.

Таборова Референтура
Об'єднання Демократичної Української Молоді Канади

оголошує, що
двотижневий літній

КОБЗАРСЬКИЙ ТАБІР

ІМЕНИ ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

під патронатом Капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка
триватиме
на одумівській оселі „Україна", Лондон, Онтаріо
від неділі 30-го липня до неділі 13-го серпня 1989 р.

Учителі/інструктори: Валентина Родак, Микола Дейчаківський, Юліян Китастий, Віктор Мішалов.

Приймаються учасники віком від 10 років.

Ближчі інформації вам дадуть:
Валентина Родак тел. (416) 255-8604
Тарас Ліщина тел. (416) 622-0482
Іван Данильченко тел. (519) 686-4695

За аплікаціями звертатися до 3-го липня на адресу:
ODUM BANDURA CAMP
12 Minstrel Dr.
Toronto, Ont., M8Y 3G4

"UKRAINA" VACATION RESORT INC.

"УКРАЇНА" ВІДПОЧИНКОВА ОСЕЛЯ

Resort: R. R. 1 (Gore Road), Dorchester, Ont., Canada N0L 1G0

Tel: (519) 659-2963

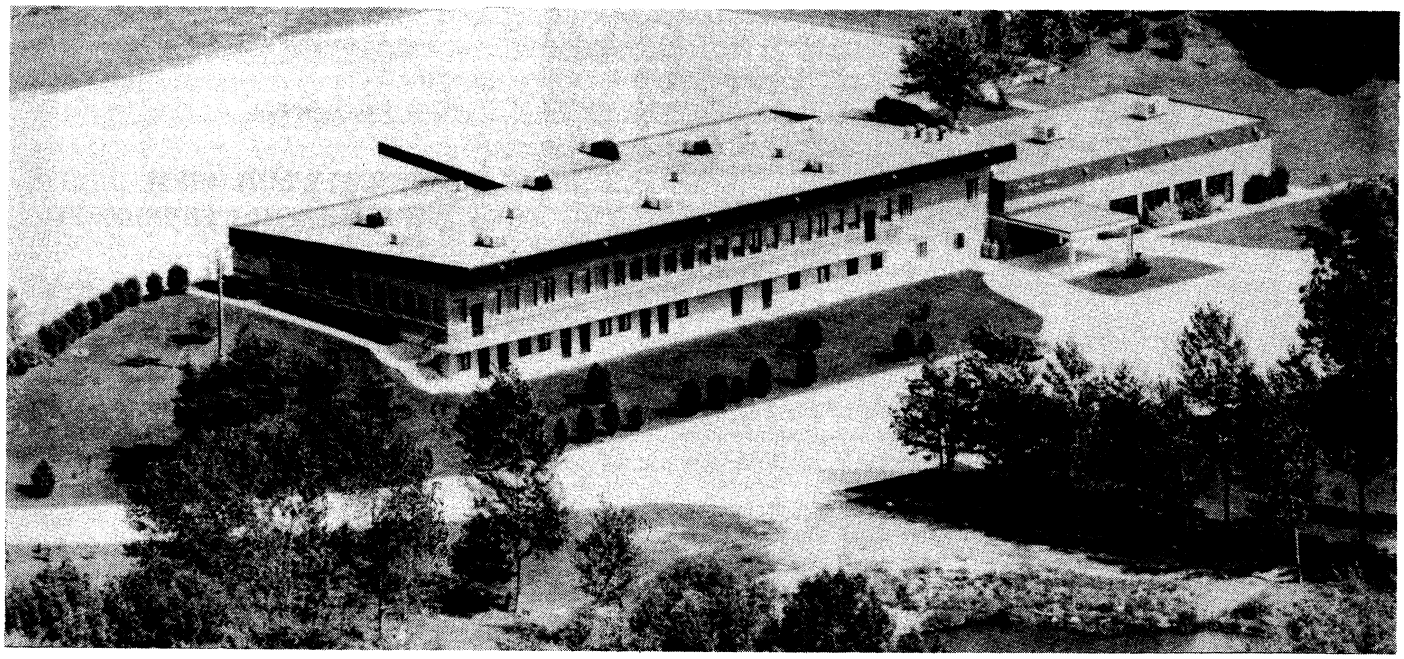

З ЖИТТЯ ОДУМ-у МІННЕСОТИ

9-го травня відбулися збори Екзекутивного Комітету Зустрічі. Затверджено відзнаку Зустрічі та заслухано звіти з різних ділянок праці. З жалем стверджено, що дотепер не прийшли зголошення філій ОДУМ-у про їхню участь у Зустрічі. Але праця продовжується далі і всі надії є, що участь буде численна. Наступні збори в справі Зустрічі відбудуться 15-го червня о 7:30 вечора в хаті Анатолія і Дарії Лисих.

*
**

РІЧНІ ЗБОРИ ФІЛІЇ ТОП-у відбудуться 12 червня в залі церкви Св. Михаїла о год. 7-ій вечора. Просимо всіх членів Товариства Одумівських Приятелів прийти на ці важливі Збори. Дотепер назбиралося багато справ, які потрібно обговорити і прийняти певні рішення. Кожен член ТОП-у повинен відчувати обов'язок бути частиною праці одумівської молоді.

ГРАТУЛЮЄМО ҐРАДУАНТІВ З СЕРЕДНІХ ШКІЛ (ГАЙ СКУЛС): Гриць ПОЛЕЦЬ — поступає до Міннесотського Університету, Марія ПАСІЧНИК — також до Міннесотського Університету, Степан ЛЮТАРЕВИЧ — поступає до Бостонського Університету. Якщо когось з ґрадуантів ми проминули цей раз, просимо повідомити нас негайно.

*
**

На батьківщину до Міннесоти на Меморіял Дей приїхали: Павло Гайовий з Нью Йорку, Ліда Ґрегорет-Вільсон з Сан Франціско, Богдан Лисий — з Даллас. Приємно було бачити їх.

*
**

УПРАВА філії ТОП-у і ОДУМ-у висловлює подяку всім одумівцям та членам ТОП-у, які взяли участь у виступі бандуристів, демонстрації мистецтва великодніх писанок та української кулінарії в Річфільд Комюніті Центер 13 травня. Ця акція пройшла дуже успішно.

ПРОПОВІДІ МИТРОПОЛИТА В. ЛИПКІВСЬКОГО вийшли звукозаписом на тасьмі. Одна касетка коштує 11 дол. Здобути можна в редакції „Інформатора". Проповіді є високоякісні своїм змістом, повинні бути добрим подарунком.

*
**

НОВОВИДАНУ книжку Миколи РУДЕНКА можна також дістати за 5.00 дол. Книжка під назвою „Шлях до хаосу" (З приводу економічної реформи М. Горбачова) є прекрасною аналізою теперішньої економічної кризи в СССР. Замовляти в редакції „Інформатора".

*
**

Великодня ПИСАНКОВА АКЦІЯ пройшла з надзвичайним успіхом в цьому році. У спільнім зусиллі взяло участь 60 членів Юн. ОДУМ-у, ОДУМ-у, ТОП-у. Продаж писанок відбувалася на протязі трьох днів у 9-х склепах фірми Беєрл. Управа ТОП-у і ОДУМ-у цим висловлює велику подяку всім учасникам цієї щорічної акції ТОП-ОДУМ-у. Особливе признання в цьому році висловлюється

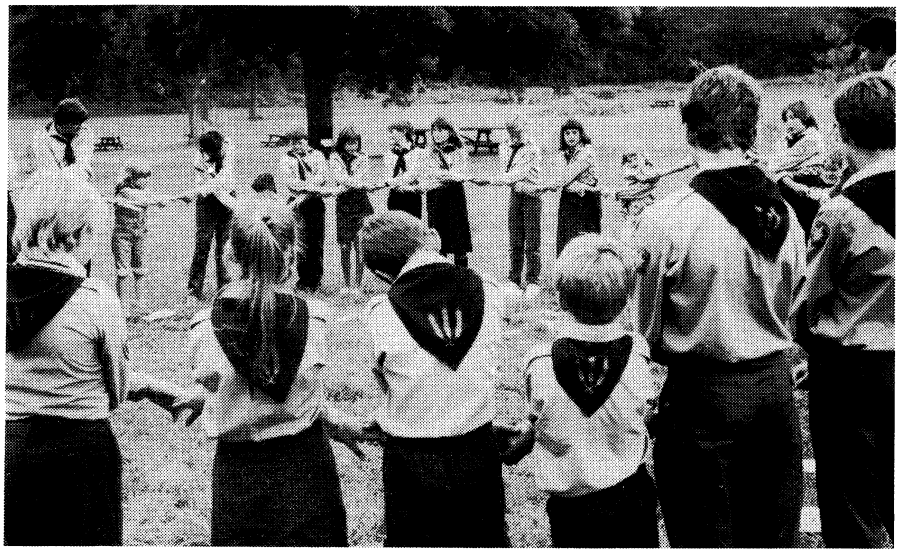

**Закінчення виховно-відпочинкового табору.
Оселя „Україна", липень 1988 р.
Фото: Вас. Тимошенко**

Олександрові Полецю, СВП, який був відповідальний за організацію і переведення цієї праці.

***

ПОШИРЕНІ ЗБОРИ ОДУМ-у і ТОП-у відбувалися в хаті Клавдії ЕЛҐАР 28 березня. Крім справ ЗУСТРІЧІ також було вислухано звіт Ліди ЯРМУЛОВИЧ, яка була делеґатом від нашої філії на Конференцію ЦК ОДУМ-у. Відрадним є вістка, що на ЗУСТРІЧ прибудуть чисельно члени філій ОДУМ-у зі сходу. Крім Ліди в конференції взяли участь члени нашої філії Богдан ЛИСИЙ, Марко СИДОРЕНКО і Павло ГАЙОВИЙ.

***

НАСТУПНІ збори Комітету ЗУСТРІЧІ відбудуться в хаті Наталки і Марка РІЛАНДІВ 9-го травня о 7:30 вечора.

***

Філія Юн. ОДУМ-у готується до виступу на фестивалі східно-європейських народів 13 травня ц.р. в Річфільд Комюніті Центер. Виступатиме група бандуристів і група українських народніх танків.

Танцювальна група ОДУМ-у під керівництвом Килини ПАВЛЮК старанно готується до ЗУСТРІЧІ. Потрібно більше хлопців. Козаки! Зголошуйтеся? Проби відбуваються в церкві св. Михаїла по понеділках о 7:30 вечора.

***

Група Юн. ОДУМ-івців за свою працю в продажі писанок були нагороджені спільною вечерю та відвідинами театру.

***

ҐРАТУЛЮЄМО НІНУ ТАТАРКО-КУЛІНЧЕНКО і її мужа Олександра з народженням сина. Бажаємо здоров'я і щастя в родині.

***

УКРАЇНСЬКУ НАРОДНЮ ВИСТАВКУ на ФЕСТИВАЛІ НАЦІЙ в цьому році влаштовує ТОП-ОДУМ. Відповідальність взяла п. Ольга АНТОХІЙ. Потрібна допомога від усіх наших друзів. Відбудеться в Сівік Центер, Сейнт Пол в днях 5-6-7 травня.

***

АҐЕНЦІЯ LIFESTYLES TRAVEL допоможе Вам приїхати на ЗУСТРІЧ. Телефонуйте до 1-800-533 0071 or local 612 941 1511. Ask for Lisa WEDLUND. Also Hyatt 612 370 1234.

***

Наш член ТОП-у Галина ГРИПА перебуває в шпиталі після тяжкої операції. Бажаємо їй скорого виздоровлення.

***

Дня 9 квітня парафія св. Володимира і Ольги відзначила 100 років життя Марії Андріївної ПАВЛОВ. Ювілянтка є матір'ю нашого давнього члена Володимира Павлова. Працюючи багато років вчителькою на Україні ювілянтка була в парафії та церковнім хорі аж до останніх років. Бажаємо їй багато здоров'я і довгих років життя.

***

Висловлюємо наше глибоке співчуття Анатолію і Ліді ШЕТИНАМ з приводу смерти їхнього батька Ігната Шетини. Вічна йому пам'ять.

Інформатор ОДУМ-у Міннесоти

Ол. СЕРГІЄНКО

РАДІОПЕРЕДАЧІ ОДУМ ЧІКАҐО, ПРИСВЯЧЕНІ ШЕВЧЕНКОВІ

Від початку заснування Організації Демократчної Української Молоді (ОДУМ) у 1950 році, філія ОДУМ у Чікаґо мала свої радіопередачі час від часу. З січня 1961 року ОДУМ розпочав постійні десятихвилинні радіовисилання у передачах подружжя Самбірських. Деякий час вони передавалися на передачі „Година українських мелодій" Василя Іващука, який мав свої пересилання у вигіднішій день і час для ОДУМ-у. 1967 року ОДУМ повернувся до радіопередач подружжя Самбірських і надає свої передачі кожної другої неділі місяця. Передачі ОДУМ-у провадять кожного разу інші особи — одумівки та одумівці, приїжджаючи на радіостанцію. Цього року ОДУМ Чікаґо розпочав 29-ий рік своїх радіопересилань.

В цьому році припадає 175-річчя з дня народження Тараса Шевченка. Тому ОДУМ Чікаґо три свої радіопередачі у лютому, березні та квітні частинно чи повністю присвятив Шевченкові та музиці до його слів. Ці передачі провели Наталя Коновал, Орися Завертайло та Павло Пошиваник. Квітнева передача, яку провів активний одумівець, бандурист, студент третього року студій в ДіПол університеті Павло Пошиваник починалася словами:

„В цей ювілейний Шевченківський рік хочемо ознайомити вас з містом, якому Тарас Шевченко присвятив багато уваги. А це місто Переяслав. Переяслав — одне з найстаріших міст України. Лежить воно на теперішній Київщині, на річці Трубіж, яка є лівою притокою Дніпра...

Тарас Шевченко, будучи в Переяславі у свого друга Андрія Козачковського, написав там „Заповіт",

„Наймичку", „Кавказ", вступ до поеми „Єретик" та інші твори. Переяслав Шевченкові пригадував Хмельницького і його договір, що приніс Україні недолю та став джерелом її фізичного, духовного, матеріяльного, культурного і морального занепаду".

У передачі розповідалося про Переяславський договір Богдана Хмельницького 1654 року, про те, що він приніс Україні, про ставлення Т. Шевченка до цього ганебного договору з Москвою, про твори, у яких Великий Кобзар згадує Б. Хмельницького та його нерозумний вчинок, що виявився фатальною помилкою і найбільшим нещастям для України.

СВІТЛІЙ ПАМ'ЯТІ Г. Т. КИТАСТОГО

Пройшло 5 років з часу, коли покинув цей світ: диригент, музиколог, вчитель — кобзарський батько наших славних бандуристів.

В неділю 9-го квітня 1989 р. при св. Володимирській українській православній катедрі в Парма Ог., США, після Служби Божої, відбулась панахида, в 5-ту річницю смерти, нашого дорогого, довголітнього диригента капелі Бандуристів ім. Т. Шевченка, та довголітнього диригента церковного хору при катедрі св. Володимира в Парма Ог., учителя-батька багатьох бандуристів, композитора багатьох творів.

Панахиду відправили: протопресвітер о. С. Ганкевич і настоятель о. І. Наконечний при численній участи парафіян та гостей з інших церков.

Прекрасно співав катедральний хор під диригуванням Олега Махлая, з доповненням групи співаків-капелян, які належать до капелі бандуристів ім. Т. Шевченка в Детройті, диригентом якого є маестро В. Колесник.

Щира подяка всім за такий чудовий спів і молитовну відправу.

Відчувалось великий смуток, біль і велика пошана до дорогого нам всім св. пам'яті батька-кобзаря Г. Т. Китастого, а рівнож гордість, шо ми мали такого нам всім дорогого батька-бандуриста.

Мрія нашого дорогого Г. Т. Китастого стала дійсністю. Олег Махлай замінив його місце диригента, а також бандуриста.

Вічна пам'ять про нього буде завжди з нами!

Тоня Шийка

ВШАНУВАЛИ ПАМ'ЯТЬ Г. Т. КИТАСТОГО

В неділю, 9 квітня вірні церкви Пресвятої Тройці в м. Лондоні, Онтаріо, молилися за спокій душі сл. пам'яті Григорія Китастого у п'яту річницю його упокоєння.

Панахиду відслужив о. прот. Віталій, співав церковний хор під диригуванням Орисі Ермантрат. Скромна тризна, яку приготували члени ТОП-у, мами дітей Недільної школи, члени жіночого ансамблю „Мережка" та членки відділу Союзу У.К. ім. кн. Ольги, відбулася в церковній залі. Вабила око по-мистецькому прибрана сцена вишиваними рушниками, на стіні побільшена світлина покійного за диригуванням, а під світлиною багата китиця живих квітів, яка пригадала присутнім квітучі поля його рідної Полтавщини. Щире спасибі Емілії Слюсар за оздоблення сцени. Тризну розпочали співом „Отче Наш", а закінчили молитвою о. прот. Віталія і співом „Вічна пам'ять".

Мистецьку частину підготувала і переводила Оксана Метулинська. В програмі взяли участь члени Ансамблю молодих бандуристів юного ОДУМ-у, керівник Оксана Метулинська та ансамбль „Мережка", диригент та ж невтомна Оксана. Коротким словом про життя покійного, його невтомну працю розпочала програму п. Оксана Метулинська. Віра Новицька прочитала вірш „Полтавський орел" пера Ірини і Люби Завадівських. Розкрилася картина життя покійного, раннє дитинство, роки життя на Україні, організування Капелі, скитання у Німеччині і нарешті нове життя — переїзд на вільну землю Вашінґтона.

Вірш „Над Кобзаревою могилою" Ольги Лубської прочитав виховник юного ОДУМ-у Микола Жидовка. Жіночий ансамбль „Мережка" в супроводі бандури (Ганя Метулинська) виконав: „Ой червона калинонька" слова Ільченка, муз. Китастого, та „Скажи мені правду" слова А. Чужбинського, муз. Г. Китастого. Члени ОДУМ-івського ансамблю молодих бандуристів виконали на бандурах „Сонатіна" муз. Г. Китастого (сольо Ганя Метулинська) та „Гомін степів" муз. Китастого, твір, який виграв ансамблеві оцінку 89% похвалою і зацікавленням суддів на Ківаніс фестивалі в м. Лондоні. Також виконали „Реве та стогне" муз. Китастого написана спеціяльно для Капелі. Дует „Колискова" муз. Китастого, слова Б. Олександрова співала Леся Метулинська в супроводі бандури — Ганя Метулинська. На окремому столі були розміщені платівки із співом Капелі і покійного, який залюбки виконував народні і чумацькі пісні та майстерно виконував жартівливі пісні. Серед друзів покійний був „душею співу", бо це, як він висловлювався, була наша козацька традиція. З платівки у виконанні покійного, линули звуки „Чумацької пісні" та „Гатя — про Явтуха". Альбоми фотографій доповнювали життя і невтомну працю покійного: то він серед молоді в таборах ОДУМ-у, то він при праці з Капелою, то він із Капелою в турне пропагуючи, несучи в світ нашу пісню, музику. В останню дорогу проводжали покійного друзі — Капеляни, молоді бандуристи, любителі української пісні і музики, які з'їхалися з далекої Австралії, Німеччини, Англії, Канади і з усіх кінців Америки — звідусіль, де покійний зумів своєю працею посіяти любов до нашої пісні, яка ...„не вмре, не загине"...

Програму вміло переводила пані Оксана коментуючи про свою працю з покійним, про його непересічні здібності, вміле керівництво, про натхнення, яке покійний вмів передати молодим послідовникам. Він радів, що наша молодь цікавиться українською піснею і бандурою і не жалів свого часу і здоров'я для праці з молоддю.

Для вшанування пам'яті покійного запляновано великий концерт 14 жовтня 1989 р. в Нью-Йорку, а 15 жовтня освячення пам'ятника Батькові-Кобзареві на кладовищі церкви — пам'ятника св. Андрія у Бавнд Бруці. Пані Оксана звернулася із закликом до присутніх перевести збірку на пресу, щоб увіковічнити пам'ять покійного. Вона також закликала батьків, щоб озброювали своїх дітей знанням української мови, пісні, музики щоб не завмерти серед чужого світу. На закінчення спільно проспівали „Реве та стогне" — пісню, якою покійний любив закінчувати виступи Капелі. Щира подяка пані Оксані, виконавцям мистецької частини, всім і кожному за вкладену працю, щоб пам'ять про покійного була вічно жива. Нехай у царстві небесному спочиває наш Батько-Кобзар Григорій!

Ніна Кузьменко

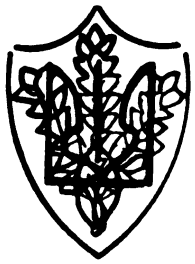

Сторінка Юного ОДУМу

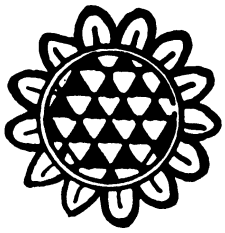

Леся УКРАЇНКА

ДО ТЕБЕ, УКРАЇНО

До тебе Україно, наша бездольная мати,
Струна моя перша озветься,
І буде струна урочисто і тихо лунати.
І пісня від серця поллється.
По світі широкому буде та пісня літати,
А з нею надія кохана
Скрізь буде літати, по світі між людьми питати
Де схована доля незнана?
І може, зустрінеться пісня моя самотная
У світі з пташками-піснями,
То швидкі полине тоді тая згучня зграя
Далеко шляхами тернами.
Полине за синеє море, полине за гори,
Літатиме в чистому полю,
Здійметься високо, високо в небесні простори
І, може, спітка тую долю.
І, може, тоді завитає та доля жаданна
До нашої рідної хати,
До тебе, моя ти Україно мила кохана,
Моя безталанная мати!

В ЛІСІ

Діти пішли в ліс по ягоди.

Галя шукала ягід, розгорнула траву та побачила гніздечко. Птичка пурхнула з-під куща. З жалібним квилінням літала вона над кущем.

Усі діти кинулись до кущика. Там було гніздечко, а в ньому маленькі пташенята. Пташенята розкривали свої дзьобики й просили їсти.

Пожаліли діти пташки й пташенят та швидко відійшли.

Повернулася пташка до гніздечка й почала годувати пташенят.

МАЛИЙ КОЗАК

Як малесенький я був
(Кажуть люди — я забув),
На подолку в мами
Я махав ногами
Мах-міх-мах!
А за рік пора прийшла,
Що від крісла до стола
Сам-самий пустився,
Бо ходити вчився
Чап-чап-чап!
А тепер я вже козак —
Подивіться, чи не так?
Йду, куди захочу,
Часом і підскочу
Гоп-скік-туп!
До садочка радо йду
Ще й сестриченьку веду,
Там з дітьми співаю,
На сопілці граю,
Ту-ру-ру!

Р. Завадович

НАША КОЛОМИЙКА

Гей, ходжу я до садочка,
Де дітей багато,
І так мені веселенько,
Мов в велике свято,
Співаємо, танцюємо,
Рисуєм, гуляєм —
Хоч надворі дощик сіє,
Про те ми не дбаєм.
Хоч надворі вихор віє,
То яке нам діло! —
Ми сонечко намалюєм,
Щоб в садку нас гріло.

Р. Завадович

Таборовики й Команда 22-го табору Виховників Юного ОДУМ-у з владикою Мстиславом на храмовому святі церкви Петра і Павла на оселі Братського Союзу „Верховина."

Фото: Ол. Полець Липень, 1988 р.

НАША ХАТКА

Стоїть хатка, мов палатка,
Солом'яна стріха,
Причілочки у китицях,
Мальовані вікна.

І садочок, як віночок,
Хатину квітчає.
У віконце з неба сонце
В хату заглядає.

Тут гарненько і чистенько,
Тут усе в порядку.
Сам Бог з неба доглядає
Ту маленьку хатку.

ДЕНЬ КРИКУ

Цікаво відзначають національне свято — День крику — мексіканські школярі. Тоді вже вони можуть накричатися досхочу.

І галасують в цей день не тільки діти, але й дорослі.

Виникло свято це в той час, коли країна звільнилася від іспанського гніту. Довідавшись про волю, мексіканці почали голосно кричати, висловлюючи таким чином свою радість. Ця традиція збереглася й досі.

В День крику учні збираються на шкільних подвір'ях, а дорослі на майданах і волають, як і скільки кому заманеться. Особливо гамірно на центральній площі столиці Мексіко. Сюди разом з дітьми й дорослими за традицією приходять погаласувати міністри і навіть президент.

СКІЛЬКИ Ви приклали старань, щоб ОДУМ у Вашому місті був активнішим?

ПРИЄДНАЙТЕ хоч ОДНОГО члена до ОДУМ-у!

ЛИСТИ ДО РЕДАКЦІЇ

В/Ш. п. Ліщина!

Прошу вибачити, що цим разом я „післяплатниця“ — запізнилася з річною передплатою за “Молоду Україну“.

В журналі є що почитати, але головне приємно, що ще є свідома молодь, працююча активно для української справи. Хоч тепер, на жаль кількість таких зменшується.

В добробуті, в спокійному житті все більше наших людей байдужіють, а виглядає так, що тепер в Україні чимало „пробуджуються“ і то молодше покоління. Хай Бог їм щастить!

Хвала тим, які тут іще активно працюють!

ОДУМ існує вже 38 років, але то більше в Канаді. В США лише в Чікаґо ще відчувається якесь життя „ОДУМ-у“, а в нашому „Місті братньої любови“ — Філядельфії, вже, думаю, що й забулися часи, коли й тут працювала ця молодеча організація. Дуже шкода! Винні, безперечно батьки — збайдужілі до свого рідного українського.

Не знаю, як у Канаді — тут, як я називаю, настала „епоха нечитайлів“. Зовсім перестали цікавитися українською книжкою.

Мені колись довелося прочитати такий мудрий, а для нас сумний вислів: „Народ без книжки, без літератури — то НЕ НАЦІЯ а ПЛЕМ'Я...“

А тут у вільній країні виглядає так, що наша „політична еміґрація“ — перетворюється в „ПЛЕМ'Я“!

Мене то болить і я захотіла поділитися з Вами своєю журбою...

З найкращимм побажаннями успіху у Вашій відданій праці

Л. Дончук
Філядельфія, США

До видавництва „Молода Україна“:

Вельмишановна редакція!

Мені дуже сподобався допис Ліди Полець „Родинне Свято“ в березневому числі. Цікаво і приємно читати про їхнє Різдвяне свято і її перебіг того вечора. Можу добре розуміти її почування і зауваги.

Гарно бачити що більше молодих одумівців дописують до нашого журналу. Я знаю що не легко висловити свої думки на папері, а ще тяжче в українській мові — але треба пробувати. Вибирайте теми що вас цікавлять і купіть собі добрий англо-український словник.

Закликаю своїх ровесників з усіх сторін одумівської сім'ї щоб дописували до нашого журналу, а ми всі радо, із насолодою будемо читати.

З пошаною
Віра Соколовська
Торонто, Онтаріо

КОСМОНАВТ ОЧОЛИВ Т-ВО «СЛАВУТИЧ»

Москва. — Космонавта Павла Поповича вибрано головою українського товариства «Славутич», яке організували українці — мешканці російської столиці. П. Попович родом з Київської области.

Злетівши в навколоземний простір на початку 1960-их років, він в піднесенні співав „Дивлюсь я на небо та й думку гадаю“. В інтерв'ю для „Правди“ Попович заявив, що „українська культура зазнала дуже багато втрат і їй потрібна підтримка, чим постале українське т-во в Москві якраз і буде займатись.

Товариство домагатиметься м. ін. дозволу на факультативне викладання української мови у школах Москви, — сказав Попович.

Високоповажаний Пане Л. Ліщина!

Маю шану Вас повідомити, що я всі числа журналу „Молода Україна“ включно ч. 381 за листопад 1988 рік уже отримав, де й висловлюю щиру подяку.

Матеріял в журналах був цінним, актуальним та цікавим. Нині в цьому листі пересилаю свою річну передплату на рік 1989, — отже гроші в сумі 15-ть амер. долярів. До того ще 20-ть нім. марок, як пожертва на пресфонд „МУ“ від мого батька Валентина Стадніченко.

Бажаю Вам та всім співпрацівникам багато успіхів, доброго здоров'я та всього найкращого.

З глибокою пошаною,
Едуард Стадніченко
Любек, Зах. Німеччина
20.I.1989 року

АРКА ЗАХІД

2282 Bloor Street — Toronto 9, Ont.
Tel.: 762-8751

В нас можна набути • книжки • українські часописи та журнали • пластинки • друкарські машинки • різьбу та кераміку • полотна • нитки і вишивки

Маємо великий вибір дарунків на різні оказії.

ПРОСИМО ЛАСКАВО НАС ВІДВІДАТИ!

НА ПРЕСОВИЙ ФОНД МОЛОДОЇ УКРАЇНИ» ЖЕРТВУВАЛИ:

Із заповіту бл. п. П. Терпила, упокоївся в м. Гамільтоні, Онт. **$2,946.66**

З вечора присвяченого сл. п. Григорію Китастому в м. Лондон, Онт., переслала О. Метулинська **$110.00**

А. Юриняк, Лос Анджелес, Кал. **$100.00**

А. Блощинський зложив у пам'ять мами сл. п. Євгенії Блощинської, Лондон, Онт. **$100.00**

Д-р. Ю. Лисик, Ошава, Онт. **$100.00**

Іван Шевченко, Лондон, Онт. **$100.00**

А. Шадій, Рівел Вел, Н. Дж. передав Г. Романенко $ U.S. **$50.00**

Галина Багряна, Німеччина **$50.00**

Замість квітів на могилу в першу річницю смерти дорогого мужа, сл. п. Панаса Степури, дружина Анна **$50.00**

Д-р. Д. Павлишин, Севен Гілс, Ог., США **$50.00**

В. Педенко, Торн Гіл, Онт. **$50.00**

У пам'ять бл. п. М. Педенка, зложив І. Данильченко, Лондон, Онт. **$40.00**

В. Нікітич, Нептун, Н. Дж. США **$30.00**

У пам'ять мами бл. п. Олександри Сенько зложила донька Анастасія Павлюк, Ошава, Онт. **$30.00**

Ю. Скрипчинський, Торонто, Онт **$30.00**

Замість квітів на свіжу могилу сл. п. Говарда Ендруз, любимого чоловіка Люби Ендруз зложила Маруся Бойко-Дяконов, Пентіктон, Б.К. **$25.00**

Н. Коновал, Чікаґо, Ілл. США **$25.00**

О. Маслівець, Вестон, Онт. **$25.00**

Замість квітів на свіжу могилу бл. п. адвоката Миколи Насадюка зложив А. Степовий, Монтреал, Кв. **$25.00**

Е. Стадніченко, Німеччина **$20.00**

Як нев'янучий вінок на свіжу могилу моєї дорогої дружини Оксани Пальчик, чоловік Дем'ян, Детройт, США **$20.00**

Г. і В. Шапка, Торонто, Онт. **$20.00**

О. Міщенко, Ст. Кетеринс, Онт. **$15.00**

Т. Орел, Норт Берґен, Н. Дж., США **$15.00**

В. і Т. Шийка, Парма, Ог., США **$10.00**

І. Манько, Данфорд, Онт. **$10.00**

О. Гончаренко, Лондон, Онт. **$10.00**

Ю. Кошел, Лос Анджелес, К., США **$10.00**

І. Бабин, Тандер Бей, Онт. **$10.00**

Я. Семотюк, Торонто, Онт. **$10.00**

М. Нестеренко, Ніяґара Фалс, Онт. **$10.00**

Н. Пруненко, Торонто, Онт. **$10.00**

В. Колосюк, Ворен Мі., США **$5.00**

Т. Хохітва, Міссісаґа, Онт. **$5.00**

П. Погуляй, Лорен, Міч., США **$5.00**

Ю. Свириденко, Каледон, Онт. **$5.00**

ПРИЄДНАЛИ НОВИХ ПЕРЕДПЛАТНИКІВ:

Василь Тимошенко, Торонто, Онт. 26

Зіна Корець, Торонто, Онт. 3

МОЛОДЬ
МАЙБУТНЄ НАЦІЇ!
ДОПОМАГАЙТЕ МОЛОДІ
МОРАЛЬНО
І
МАТЕРІЯЛЬНО

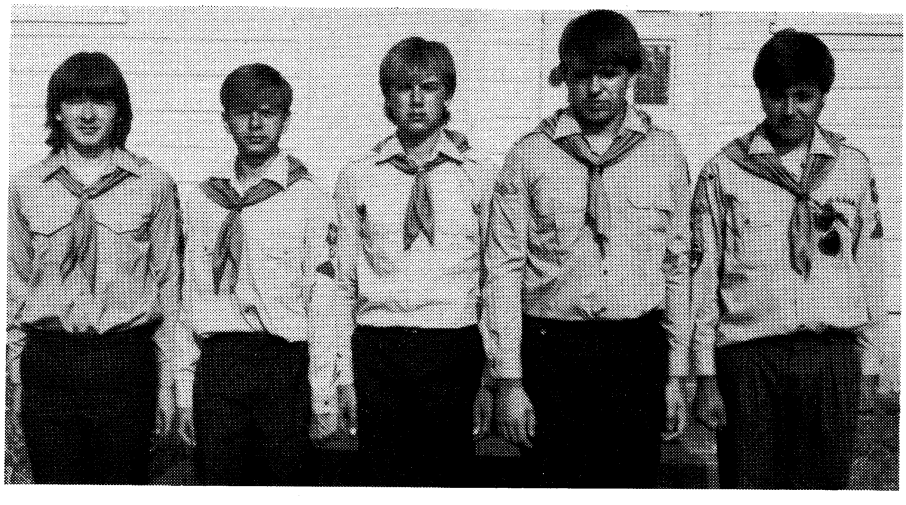

Гурток учасників 22-го табору вихователів Юного ОДУМ-у. Оселя „Київ", Акорд, США Фото: Ол. Полець

MOLODA UKRAINA

If not delivered please return to:
Box 40, Postal Station "M"
TORONTO, ONT., CANADA
M6S 4T2

Ціна 2.00 дол.
в США і Канаді

S N I H **HEATING & COOLING**

ВОЛОДИМИР СНІГ
Власник

11 Marmora St.
LONDON, ONT. N5Z 1Z4

Telephone
(519) 432-1983

CHOLKAN CORPORATION ■ REALTOR
5302 Dundas St. W.
Toronto, Ont

INSURANCE FOR FIRE, AUTO, LIFE
УСЯКОГО РОДУ АСЕКУРАЦІЇ ВІД ВОГНЮ, НА АВТА, ВІД КРАДІЖКИ, НА ХАТУ.

Телефонуйте до
ЯРОСЛАВА КОВАЛЯ
Тел: 239-7733

"УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ"

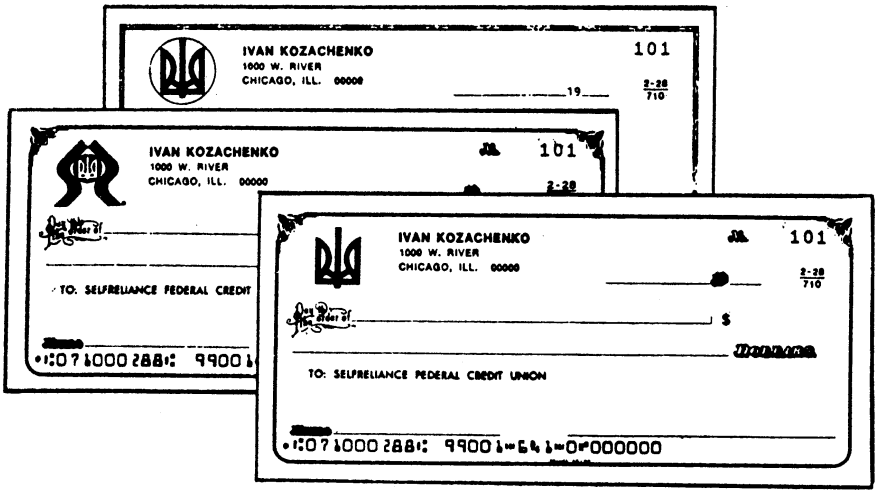

Українська
Федеральна Кооперативна Каса
„Самопоміч"

Selfreliance
Ukrainian Federal Credit Union

2351 W. Chicago Ave. Chicago, Ill. 60622 Tel.: (312) 489-0520

УКРАЇНСЬКІ ЧЕКИ (ДРЕФТИ) та інші чеки МОЖНА ДІСТАТИ В УКРАЇНСЬКИХ КРЕДИТОВИХ КООПЕРАТИВАХ.

КООПЕРАТИВНІ ЧЕКОВІ КОНТА Є КРАЩІ ЯК ЗВИЧАЙНІ ЧЕКИ.

- Трансакції є безкоштовні
- Не вимагаємо мінімального сальда на конті.
- Перших 150 дрефтів даром, при відкритті нового дрефт конта
- Заробляють дивіденду
- Дрефти мають копії